

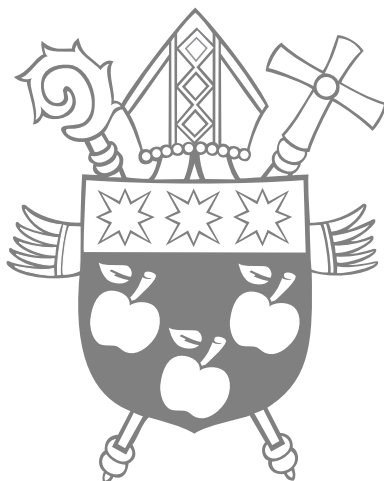
DIECÉZNÍ ČASOPIS

PRO KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ

Setkávání

1

leden
2010
ročník
XX.

Jak to vlastně bylo s těmi „králi“?

Zprávu o tom, že k Ježíšovým jeslím přišli tři „mudrci“, čteme v Matoušově evangeliu: „Když se Ježíš narodil v Betlémě v Judsku za času krále Heroda, přišli do Jeruzaléma mudrci od východu...“ Kdo to byli ti tři: evangelium užívá slovo „mudrci“. V řeckém originálu je slovo „magoi“, což tehdy na východě označovalo „hvězdopravce“. A jak se došlo k tomu, že to byli „králové“? Pár set let před těmito událostmi mluví ve svém proroctví Izaiáš o záři, která vzejde nad Jeruzalémem: „králové budou kráčet v tvé vycházející záři... přinesou zlato a kadi-

dlo...“. To se samozřejmě podle Matouše aplikovalo na tyto mágy, takže se jim ve středověku začalo říkat „králové“.

A jak se došlo ke jménům Kašpar, Melichar, Baltazar? Při tomto svátku bylo zvykem žehnat obydlí a nade dveře psát tři písmena K+M+B. Ta tři písmena znamenala zkratku pro větu: „Christus (K) mansionem benedicat“ (Kristus ať požehná příbytku).

Když se pozapomněl smysl oné věty, přidělili ta písmena snadno třem vynalezeným králům. Taková je pravda o „třech kráľích“.

Kardinál Miloslav Vlk (zkráceno)

Žehnání Tříkrálovým koledníkům v Českých Budějovicích

Vyslání koledníků se účastnil ředitel Městské charity České Budějovice Mgr. Antonín Klimeš, prezident Charity ČR a českobudějovický světitel biskup Mons. Pavel Posád a primátor města České Budějovice Mgr. Juraj Thoma (zleva).

Letos Městská charita České Budějovice slavnostně zahájila Tříkrálovou sbírku na náměstí Přemysla Otakara II. v úterý 5. ledna 2010. Ve 14.30 hod. přivítal koledníky primátor města České Budějovice Mgr. Juraj Thoma, který nad akcí převzal záštitu. Koledníkům požehnal českobudějovický světitel biskup Mons. Pavel Posád. Tradiční atmosféru podpořilo vystoupení žáků hrdějovické základní školy, kteří zahráli divadlo o zrození Krista Ježíše a příchodu tří králů. Příchodí se na náměstí mohli zahřát tříkrálovou polévkou a palačinkami. Akci zakončila exhibice Bruslařského klubu České Budějovice. Pak koledníci vyšli do okolních ulic s žádostí o podporu.

Foto: Růžena Švecová

OBSAH

Jan Zlatoústý	3
Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ	3
Rok sv. Jana Nepomuka Neumanna	4
Tradiční silvestrovská bohoslužba na Kleti	5
Koledovat se chodí i v malých vesničkách	6
E-maily od misionářů-oblátů P. G. Ecklbauera, OMI z Pákistánu, a P. R. Musila, OMI z Haiti	7
Duchovní obnova TAMMÍM	8
DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO	
Ohromné maličkosti	9
DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE	
Tříkrálová sbírka 2010	10
Tříkrálová sbírka podporuje činnosti Městské charity již 10 let	10
Slavnost zahájení Tříkrálové sbírky 2010	11
Projekt Vodní kapky v ČR	11
DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU	
Připravované akce v roce 2010	11
DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE	
Silvestr 2009 - Ktiš	12
Plánované akce	12
Dar pro DCM	13
Knižní novinky na TF JU	14
POŠTOVNÍ SCHRÁNKA	
Světlo nad světlem	15
Vzpomínka na P. Josefa Nováka	16
K četbě a studiu doporučujeme	17
PERSONALIA	17
Radio Proglas	18
Kard. František Tomášek	19

JAN ZLATOÚSTÝ

Prožíváme rok, který papež Benedikt XVI. vyhlásil při příležitosti 150. výročí úmrtí sv. Jana Maria Vianneye Rokem kněží. Ve svém proslovu řekl, že tento Rok kněží má napomoci „*k přilnutí kněží k duchovní dokonalosti, ze které zvláště plyne účinnost jejich služby*“. Pro laiky je zase příležitostí k pochopení, jak důležitá je role a poslání kněze v církvi a současné společnosti.

Z církevních otců pojednával o kněžství také Jan Zlatoústý, který napsal na toto téma spis *De sacerdotio* (o kněžství, MG 48). Poukazuje v něm na důstojnost a vznešenost kněžství, ale současně i na velkou zodpovědnost.

Jan Zlatoústý píše: „Kněžství působí na zemi, ale svým posláním patří do nebe. Vždyť žádný člověk, žádný anděl, žádný archanděl, žádná stvořená bytost, nýbrž sám Spasitel ustanovil tuto důstojnost a lidem se dostalo cti zastávat tuto andělskou službu. Proto musí být kněz tak dokonalý, jako by stál v nebi mezi vyššími bytostmi (3,3).“

„Jestliže někdo uváží, co to znamená, že člověk z masa a krve se smí tak blízko přiblížit svatě a nesmrtelné bytosti, snadno pozná, jak je to veliká pocta, kterou jsou kněží milostí Ducha obdařeni. To vše je dílem milosti. Kněží ještě konají také neméně důležitou službu pro naši důstojnost a svatost. Jsou to lidé, kteří žijí na této zemi a jimž je svěřena správa nebeských dober. Mají moc, kterou Bůh nedal ani andělům ani archandělům. Vždyť jim bylo řečeno: „*Co svázete na zemi, bude svázáno i v nebi; a co rozvázete na zemi, bude rozvázáno i v nebi*“ (Mt 18,18). Ti, co vládnou na zemi, mají také moc svazovat, ale jen tělo. Naproti tomu tato kněžská pouta svazují samu duši a sahají až do nebe. Co kněží tady dole činí, potvrzuje nahoře Bůh. Pán potvrzuje výrok svých služebníků. Což jim nedal veškerou moc? „*Komu odpustíte hříchy,*“ praví Pán, „*tomu jsou odpuštěny; komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou*“ (J 20,23). Která moc může být větší? „*Otec odevzdal Synovi veškerý soud*“ (J 5,22), a já vidím, že Boží Syn jim právě tuto moc předal. Je to, jako by byli přesazeni do nebe, jako by již překročili lidskou přirozenost, jako by byli zbaveni všech našich lidských nedostatků. Tak velká je důstojnost, do které byli povýšeni. (3,5).“

„Nikdo nemůže přijít do Božího království, nenarodí-li se znovu z vody a Ducha a kdo nejl Tělo a Krev našeho Spasitele. A jestliže toto všechno se nemůže stát skrze žádného jiného než skrze tyto posvěcené ruce, ano, skrze ruce kněze, kdo by mohl bez jeho služby ujit pekelnému ohni a mít účast na odměně, která je mu připravena? Vždyť to jsou kněží, jimž je svěřeno vanutí Ducha a znovuzrození křtem. Prostřednictvím kněží si oblékáme Krista, jejich prostřednictvím jsme s Kristem pohřbeni a stáváme se údý onoho blaženého Kristova těla. Oni musí být pro nás mocnějšími než knížata a králové a ctihodnějšími než naši otcové. Ti nás zrodili z žádosti a vůle těla, kněží nám připravili účast na zrození z Boha, na blaženém znovuzrození k pravé svobodě a milosti. Abych se vrátil ke svému dřívějšímu přirovnání: Bůh propůjčil kněžím velikou moc nejen trestat, ale i pomáhat, obdobně jako rodičům, i když je tu velký rozdíl mezi knězem a rodiči. Rodiče nám zprostředkovávají jen pozemský život, kněží však i budoucí. Rodiče nemohou uchránit své děti od tělesné smrti, ano, ani od nemoci. Kněží však velmi často zachránili nemocnou duši, která byla blízko záhuby; některým ulehčili trest, jiné nenechali padnout. A to nejen poučováním a napomínáním, ale i svou modlitbou. Vždyť oni nám mohou odpustit hříchy nejen při našem znovuzrození, ale i po znovuzrození. „*Je-li někdo z vás nemocný,*“ říká se, „*ať k sobě povolá kněze církve a ti ať se nad ním modlí a mažou olejem ve jménu Pána, a modlitba víry pomůže nemocnému, Pán mu ulehčí, a je-li ve hříších, budou mu odpuštěny*“ (Jk 5,14n). Přirození rodiče nemohou pomoci svým dětem, které urazili bohaté a mocné. Kněží však často usmířili nejen knížata a krále, nýbrž i samotného rozhněvaného Boha. Může mne tedy ještě někdo vinit z toho, že jsem hrdý na své kněžství?(3,6)“

Tereza Poštová

Příští číslo

vyjde 15. 2. 2010.

Uzávěrka je 5. 2. 2010.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ

Vydává z pověření českobudějovického biskupství
Sdružení sv. Jana Neumanna v Č. Budějovicích.

Redakce, administrace a příjem inzercí:

Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice,
tel.: 380 420 334, e-mail: duha@vol.cz

Řídí redakční rada - zodpovídá P. Adolf Pintíř

Výkonná redaktorka: Mgr. Petra Lísková

DTP: Mgr. Helena Machulová

Tisk: Protisk, České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

Cena 15 Kč a poštovné.

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení
rukopisů a nezodpovídá za obsah inzercí.

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ

- 18.-20. 1. (po-st) **Praha** - Zasedání ČBK - oba biskupové
21. 1. (čt) **České Budějovice**, katedrála sv. Mikuláše - Ekumenická bohoslužba, Týden za jednotu křesťanů (17 hod.) - biskup Jiří
22. 1. (pá) **České Budějovice**, kostel sv. Vojtěcha - Mše sv. (18 hod.) - biskup Pavel
25. 1.-1. 2. (po-po) **Svatá země** - biskup Pavel
28. 1. (čt) **České Budějovice**, biskupství - Vikariátní konference vikariátu České Budějovice-venkov - biskup Jiří
2. 2. (út) **České Budějovice**, klášterní kostel - Uvedení Páně do chrámu, setkání ře-
holníků s biskupem (9.30 hod.) - oba biskupové
8. 2. (po) **České Budějovice**, Metropol - Ples Biskupského gymnázia - biskup Jiří
9. 2. (út) **České Budějovice**, biskupství - Postgraduál - biskup Jiří
11. 2. (čt) **České Budějovice**, Metropol - Ples Biskupského gymnázia - biskup Pavel
13. 2. (so) **Písek** - Postní poselství (17 hod.) - biskup Pavel
14. 2. (ne) **Písek** - Mše sv. (10 hod.) - biskup Pavel
17. 2. (st) **České Budějovice**, katedrála sv. Mikuláše - Popeleční středa (8 hod.) - oba biskupové
- 21.-27. 2. (ne-so) **Hejnice** - Exerciie pro biskupy - oba biskupové

Údaje jsou podle stavu v době uzávěrky, případné změny nejsou vyloučeny.

-pa-

Rok sv. Jana Nepomuka Neumanna

Píše se rok 1989, je slunečný červnový den a slavíme poutní mši sv. v katedrále sv. Mikuláše v Českých Budějovicích ke cti sv. Jana Nepomuka Neumanna. V české kotlině se děje věc nevídaná: v jednom kostele slaví mši svatou ne jeden biskup, nýbrž dokonce tři biskupové - z Prahy, Lince a dokonce z americké Filadelfie. Jako šestnáctiletý gymnazista vidím poprvé člověka, oděného a ozdobeného jako Mikuláše, čili s čepicí a berlou v ruce a jsem velice překvapen, že tyto insignie nejsou jen středověkou relikvií, ale jsou k vidění i ve dvacátém, dnes již minulém století. Katedrála je naplněná k prasknutí, nějaké dítě stojí dokonce na kropence vetknuté do sloupu, podobně je tomu i v okolí chrámu. Teprve později jsem pochopil, že nejsou přítomni jen věřící diecézání, a že moderní (na tehdejší dobu) technika - fotoaparáty, ba dokonce i kamery - patří nikoli japonským turistům, ale (spolu)pracovníkům StB a snad mě může dnes hřát myšlenka na to, že jsem taky někde v zapomenutém archivu „zvěčněn“ jako účastník pouti v rámci Desetiletí duchovní obnovy.

Píše se rok 2010, je předvečer slavnosti Zjevení Páně, ale mše sv. v katedrále je slavena z památky sv. Jana Nepomuka Neumanna, slouží ji pan biskup Pavel a na mitru a berlu jsme si i my „mladší“ zvykli. Je to na den přesně 150 let od úmrtí sv. Jana Nepomuka Neumanna. Katedrála je zaplněna jen částečně, agenti po dvaceti letech nechodí snad už ani ze zvyku, ale zato slyšíme při eucharistické oběti vlídná slova biskupa, která připomínají jihočeského rodáka. Připomínají jeho život i to, čím nám může přinášet inspiraci, nebo-li Ducha svatého.

Z různých pohledů:

Jako člověk ze smíšené česko-německé rodiny. Snad by nám řekl, že v jeho době nebyla až tak přísně střežena národní identita podle jazyka, kterým člověk mluví, ale daleko podstatnější je, jak kdo chce rozumět, tedy řečeno s Ježíšem: „slyšet“. O kolik větší výzva je to v době, kdy nepotkáváme u nás jen lidi dvou jazyků, ale tolika odlišných a často vzdálených kultur.

Jako člověk odvážný, který se nebál naplnit své tužby daleko od své rodné

hroudy. Jako misionář by nám možná sv. Jan kladl na srdce, abychom hlásali Krista a to třeba ne jako on, který vyšel ze své vlasti (podobně jako Abraham), ale abychom nejdříve vyšli ze svých vlastních představ a poznávali nejprve svět toho druhého, protože jedině tak nezabředneme do moralizování, nebo se naopak neutopíme v rozmělněném bahně lhostejnosti.

Jako podivuhodný iniciátor katolického školství. Možná by se nás v dnešní době zeptal nejen na to, čím jsou živena těla našich dětí, jestli dostávají ke svačině ovoce apod., ale čím jsou také krmeny jejich duše? A zda se o to rodiče zajímají?

Jako ten, kdo formuloval katechismy pro své věřící. Uměním křesťanského hlasatele totiž není říkat stále něco nového, nebo snad hledat atrakce (Bůh chraň), nýbrž přijatelně pro posluchače formulovat to, co je věčně nové.

Jako ten, kdo našel posilu v utrpení Kristově. Tak to vyjádřil i ve svém biskupském hesle: „Utrpení Kristovo, posiluj mě“. A třeba by nám tak mohl ukázat, že ta naše utrpení, která nutně prožíváme, nejsou tak hrozná, jak si namlouváme a třeba by trochu naboural i tu naši českou mentalitu v ní říkáme, že „běda dni, kdy nebude na

co nadávat“.

Jak vidno, z tohoto článku by mohly vzniknout přímo litanie ke sv. Janu Neumannovi. Necht si každý čtenář a každý diecézán sám vytvoří, či dotvoří své litanie, které mu budou prospěšné a oslaví našeho diecézního patrona. Máme na to čas celý rok, kdy jsme pozváni k připomínce jeho dvoustého výročí narození.

Můžeme říci, že neformálně a bez přítomnosti kamer vyhlásil rok sv. Jana Neumanna v naší diecézi otec biskup Pavel Posád právě při mši svaté 5. ledna 2010.

Štěpán Hadač

DUCHOVNÍ CVIČENÍ v domově Panny Marie ve Štěkní

1.-5. března (po-pá)
vede P. Lízna, SJ,
cena 1600 Kč

7.-11. června (po-pá)
vede P. Ptáček, SDB,
cena 1600 Kč

Přihlášky na tel.: 607 118 862

TRADIČNÍ SILVESTROVSKÁ BOHOSLUŽBA NA KLETI

Každým rokem putují někteří obyvatelé Budějovic v poslední den v roce na Klet. Tak tomu bylo též 31. prosince 2009.

Část z nich absolvovala náročný, téměř hodinový výstup po kamenité a ne dost bezpečné cestě, jiní svou tělesnou schránku svěřili lanovce, z které lze velice dobře pozorovat, s jakou vervou se dospělí i s malými dětmi pouští do nerovného zápasu s nekončícím kopcovitým terénem. V důsledku časové tísně jsem letos využil služeb lanovky, a tak se alespoň v myšlenkách ztotožnil s těmi, kteří se rozhodli jít pěšky. Toto „ztotožnění se“ bylo pro mne nezapomenutelným zážitkem, a proto není vyloučeno, že ho budu podstupovat již nastalo.

Stejně jako v předešlých letech se zde i tentokrát konala děkovná a žehnací bohoslužba. Ta byla zahájena ve 13:30 a vedl ji P. Josef Prokeš, spirituál Biskupského gymnázia v Českých Budějovicích. Otec Josef se ve své promluvě v krátkosti zamyslel nad uplynulým rokem. Snažil se přítomným přiblížit skutečnost, že Bůh je tu opravdu pro každého. Kromě toho kladl důraz na to, že Bůh není nějakým automatem - jak ho někteří lidé nezrale chápou - před kterým se pomodlí během nějakého žehnacího aktu, a tím se mi hned dobře povede a vše splní. Jeho slova se nás snažila dovést k myšlence, že vztah Boha a člověka by měl mít mnohem hlubší základ, vyrůstající z důvěry v Hospodina, než z nějakého „handlu“ - něco za něco. Poté byly zařazeny prosby, čtení z evangelia, modlitba Otčenáše a na konci bohoslužby vyprošoval otec Josef všem přítomným požehnání.

Dle odhadu lze soudit, že bohoslužby se zúčastnilo, ať blíže či dále postávajíc, okolo tři sta osob. Díky ozvučení byl její obsah zprostředkován oproti loňsku i těm v povzdálí, a zajištěn tak kvalitnější průběh. Významnou měrou přispělo nepochybně příznivé počasí bez sněhu a náledí.

Za zmínku stojí, že v naší zemi nebývá tolik příležitostí, kdy by se důstojně prožíval závěr občanského roku. Ne každý si totiž chce uvědomit fakt, že slavit se dá střízlivým a pro jedince obohacujícím způsobem, např., že člověk pouvažuje nad uplynulým rokem, pokusí se ho zhodnotit, učinit závěry vedoucí k poučení se z chyb, či v modlitbě poděkovat za dary různého charakteru.

Proto si nesmírně vážím toho, že tato možnost existuje právě na Kleti. Nakonec bych rád vyslovil několik díky. Jeden z nich patří bezpochyby P. Josefu Prokešovi za duchovní rozměr, kterým nás obohatil na prahu starého a nového roku. Další poděkování náleží řediteli biskupského gymnázia, panu Zdeňku Dvořákovi, jenž zorganizoval a zajistil v době prázdnin účast školního

sboru, pod jehož taktovkou jsme měli možnost si zazpívat několik českých vánočních koled. Velký dík si zaslouží též Dr. Faktor a jeho zaměstnanci za ozvučení této bohoslužby a zprostředkování tak jejího obsahu širšímu okolí. V neposlední řadě musím poděkovat též profesoru Cepákovi z BIGY, který se tradičně postaral o občerstvení a celkovou realizaci tohoto odpoledne. Svou přítomností a hlubokou životní moudrostí vnáší do těchto pravidelných setkání, a nejen do nich, něco, co vytváří vztahy mezi lidmi, uchovává v nich příjemné pocity a vzbuzuje tak motivaci pro kladné lidské chování. Věřím, že tato tradice, která přispívá k uchovávání duchovních

hodnot, pokvete i nadále. Těší mě, že Budějovičáci jsou ochotni se setkat v tak hojném počtu a vyslechnout slova, kterým nemusí všichni momentálně zcela rozumět, avšak i přesto mohou jimi být nasměrováni tak, že se budou zamýšlet nad smyslem svého vlastního života.

Vlastimil Sekyrka (účastník bohoslužby)

Koledovat se chodí i v malých vesničkách

Bydlím v malé vesničce, která má necelých 200 obyvatel. Kostel u nás nemáme. Patříme do farnosti Dražice, vzdálené od nás asi 2 km. I v naší vesničce však chodí děti na „tříkrálové koledování“.

V neděli 3. 1. 2010 se koledníci, oblečení už ve svá „královská“ roucha, vydali do kostela do Dražic, aby společně s ostatními věřícími slavili mši svatou. Po mši svaté dostali požehnání na cestu a vydali se do naší obce na „charitní koledování“. Obešli každý dům, každou chalupu. Zpívali, rozdávali kalendáříky, psali na dveře velká písmena K+M+B. Všude byli vítáni, všude dostali do zapečetěné kasičky nějaký přís-

pěvek... Lidé už je očekávali, koledníci chodí přece každý rok. Stalo se také, že někde není nikdo doma. I dveře těchto domů označili koledníci nápisem K+M+B. Ještě odpoledne přicházeli někteří obyvatelé takto označených dveří k rodině, která sbírku organizuje a přinášeli příspěvek. Těší mě, že i u nás (ve vesničce, jejíž název najdete jen na podrobné mapě) se koleduje. A to díky obětavosti jednoho pana učitele, který v naší obci žije se svou rodinou. Byl

to právě on, kdo už v začátcích tříkrálových sbírek kontaktoval tábořskou Charitu, a začal s dětmi koledovat. Říká se, že často děti „dědí“ povolání (poslání) svých rodičů. V této rodině to platí dvakrát. Dcera pana učitele (dnes už plnoletá) se chce stát učitelkou a dnešní neděli už koledovala s dětmi ona.

Ještě pro úplnost. Loni se u nás vybralo 5520 Kč. Uvidíme kolik koledníci vykoledovali letos.

M. Samcová

setkání

Vážení odběratelé, v tomto čísle najdete složenku na předplatné na kalendářní rok 2010. Bohužel, vzhledem k vzrůstajícím nákladům na jeho výrobu jsme museli předplatné zvýšit. Jedná se o částku 26 Kč za celý ročník (při odběru 1 ks). Doufáme, že vás toto zvýšení neodradí a že nám i letos zachováte svou přízeň.

Děkujeme vám za dosavadní podporu a přejeme požehnaný rok 2010!

Redakce

V případě jakýchkoliv nejasností či změn prosím kontaktujte redakci na tel.: 380 420 334 (Mgr. Machulová) nebo mailem: duha@vol.cz či machulova@bcb.

Skupina tříkrálových koledníků obcházela domácnosti také v Černém Dubu, Nových Homolích a okolních vesničkách. Foto: pí Baboučková.

E-maily od našich misionářů-oblátů P. Günthera Ecklbauera, OMI z Pákistánu, a P. Romana Musila, OMI z Haiti

Pákistán 11. 12. 2009

Milí přátelé,

chtěl bych vám dnes popřát požehnanou dobu adventní a s předstihem požehnané Vánoce! Otcové obláti mi - k mé velké radosti - zavolali k svátku Neposkvrněného Početí Panny Marie. Tak jsme spojeni přes obrovskou vzdálenost. Chci s vámi všemi zůstat spojený, vždyť jsem neodešel z České republiky proto, že by se mi tam už nelíbilo, nýbrž proto, abych odpověděl na dlouholeté Boží volání.

Mohl bych vám vyprávět o sobě, svých farnicích a naší práci, ale to by z toho bylo

zase moc dlouhé psaní. Chtěl bych jen sdílet, co mne oslovilo v evangeliu nadcházející neděle (3. adventní). Co Jan - co Bůh - od nás žádá, není nic zvláštního, nic mimořádného. Dělit se s druhými o to, co mám, nezraňovat a neutlačovat druhého. Pán žádá od nás pouze trochu lásky v našich každodenních situacích a vztazích. Velká učitelka v tom je Matka Tereza z Kalkaty, jejímž posláním bylo přinášet světlo a radost k těm nejopuštěnějším a odmítnutým lidem. Dělal to nejen svou prací a službou, nýbrž také - a řekl bych: především - svým úsměvem a svou naprostou pozorností, když s někým mluvila.

Ještě v něčem je naší učitelkou: Víme dnes, po zveřejnění její osobní korespondence, že prožívala vnitřní prázdnotu a opuštěnost. Radost, kterou vyzařovala, byla opravdu čistá radost Boží, která září z člověka nebo skrze něho, který se opírá o víru. O víru v přítomnost Pána ve svátostech a rovněž v trpících, opuštěných a odmítnutých, tedy v našich bližních.

Kéž je letošní adventní doba příležitostí, abychom se zase víc učili vyhledávat Pána v našem každodenním životě!

To vám přeje ze srdce váš, za všechnu materiální a duchovní podporu vděčný

o. Günther, OMI

Mariánské poutní místo v poušti – Derehabád, Pákistán

Je mnoho katolických poutních míst zasvěcených Panně Marii - Fatima v Portugalsku, Lourdes ve Francii, Medjugorje v Chorvatsku, Guadalupe v Mexiku a např. Klokoty u Tábora v Čechách.

Poutní místo Derehabád se ale jistě odlišuje po všech stránkách: je v muslimské zemi, leží uprostřed pouště, nevede sem zpevněná cesta a rozhodně sem neplynou davy poutníků. Najdete ho v pouštní oblasti mezi řekami Indus a Jhelma u městečka Munda. Název Munda v urdštině příznačně znamená místo, kde nic není. Doslova to ještě platilo před půl stoletím, kdy zde byly jen písčité duny porostlé pouštní trávou a hadi.

Právě do této oblasti se dostal P. Derek z indické Goy (bývalé portugalské kolonie) se skupinou katolických věřících. Páter Derek byl osobním přítelem tehdejšího premiéra Bhuta a měl dobré vztahy s místními politiky. Jeho následovník, P. Temsey ze Srí Lanky, objevil potenciál této oblasti pro zemědělství a zasloužil se o vybudování vrtů na vodu a zavlažovacích systémů.

Pozval do těchto míst katolíky z celého Pákistánu s tím, že premiér zlegalizuje vlastnictví půdy do jejich rukou. Bohužel, vlastnické vztahy dodnes nejsou vyřešeny a přispívá to k napětí mezi katolíky a místními muslimy. Za 50 let intenzivního obdělávání dostala již krajina kulturní ráz a bohatší muslimové z okolí se začali o půdu zajímat a zabírat ji. To je samozřejmě proti zájmům usazených katolíků, kteří si zde vydělali své místo na slunci.

P. Temsey založil toto poutní místo a nyní areál a farnost spravuje charismatický duchovní z kongregace oblátů P. Günter. Páter Günter pochází z Rakouska, ale

domluvíte se s ním bez problémů česky. Sloužil jako duchovní právě ve farnosti Klokoty u Tábora a jako samozřejmost se naučil excelentně česky. Z idylického barokního kostelíka se řízením Božím ocitl v Derehabádu uprostřed komunity křesťanů, obklopené nejen písčnými dunami, ale i ne vždy přátelskými muslimskými spolubratry.

Jak si představit místní poutní areál? Zabírá plochu jistě 200 x 200 m, je obehnaný vysokými zdmi jako většina staveb v Pákistánu, uvnitř dominuje velký venkovní oltář s nápisem Ave Maria, je zde prostý kostel bez věže, kaple s orientální nikou pro vnitřní oltář, škola, humanitární centrum, hospodářské budovy včetně chlévů pro dobytek, velké prostranství pro stany poutníků, budova pro řádové sestry a ubytování pro kněze. Všechno tvoří docela harmonický a na pákistánské poměry i vkusný celek. Když se rozhlédnete z vyvýšeného oltáře, uvidíte za zdmi jen nekonečné duny písku.

Celá farnost zahrnuje asi 800 rodin hlásících se k římskokatolickému náboženství, z toho polovina žije v okolí poutního místa v jednoduchých hliněných domcích a živí se výhradně zemědělstvím. Farnost také vlastní několik církevních škol, z nichž v jedné se učí anglicky.

V době, kdy v Derehabádu byly řádové sestry, získaly tyto školy velmi dobrou pověst svou úrovní, bohužel dnes již zde řádové sestry nejsou a místní učitelé tuto úroveň již nedokáží udržet. Stejně jako školy jsou v širokém okolí rozestý jednoduché kostelíky, kterých je asi 15 a které páter Günter objíždí terénní Toyotou a slouží zde mše v místním jazyce urdu.

Naučil se tento pro Evropana velmi složitý jazyk včetně čtení v rekordně krátkém čase,

aby mohl i kázání pronášet v domorodém jazyce.

Farnost leží v jedné z nejteplejších oblastí Pákistánu, letní teploty se zde běžně pohybují okolo 45 stupňů C ve stínu a o nějaké klimatizaci v kostelících a na faře nemůže být ani řeč.

Při svém pobytu v Pákistánu (expedice na osmatisícovky Gashebrun I. a II.) jsem vyšetřil jeden týden a pátera Güntera v této oblasti navštívil. Na autobusovém nádraží ve velkém starobylém městě Multán na mě čekal P. Günter s terénní Toyotou, což nebyl výraz přepychu, ale, jak se později ukázalo, naprostá nezbytnost při jeho cestách po farnostech. Pokračovali jsme v cestě do Derehabádu, projížděli pouštní krajinou, vesničkami s jednoduchými hliněnými domky, políčky obdělávanými bez jakékoliv mechanizace, což ve mně někdy vyvolávalo pocit, že se vracím proti času o 200 i více let - zkrátka ta pravá Asie.

U pátera Güntera jsem strávil asi 5 dní a byl jsem svědkem problémů s okolní muslimskou komunitou, ale i radostných věcí jako křty a svatby.

Velký problém jsou v těchto chudých oblastech peníze na činnost církve. Farníci dávají něco jako „církevní daň“ - je to 20 kg obilí ročně. Něco jde na spotřebu, většína se dá prodat, ale samozřejmě to nestačí. Když je špatný rok na úrodu, chybí domorodcům peníze na naftu pro životně důležitá čerpadla a bez zavlažování není zase úroda...

Páter Günter vždy nějaké peníze pro své farníky sežene a pomůže. Tak se zde duchovní služba harmonicky prolíná s humanitární pomocí.

Josef Skala

Pokračování na 8. straně.

Pokračování ze 7. strany.

22. 12. 2009

Zdravím vás z Haiti a přeji radostné Vánoce!

Již velice dlouho jsem vám nenapsal, od začátku školního roku se tu však mnoho nedálo. Již před prázdninami se nám podařilo dopravit do Baie de Henne darovanou Pragu V3S, která vydatně pomáhá ve farnosti. Jak věci, které k nám byly doručeny z Čech, tak skutečně výlet dětí do Molu i přivezené potraviny z Gonaives udělaly velikou radost v naší farnosti. Pragovka teď pomáhá s dopravou stavebního materiálu do čtyř nedostupných oblastí, kde jsem se pustil do stavby kaplí. Tento nákladák se ukazuje být nepostradatelným pomocníkem pro život tady.

Nedlouho po mém příjezdu z dovolené v září zasáhla i naši vesnici prasečí chřipka, na kterou vyhynulo přes polovinu prasat. Spousta lidí - a hlavně děti - trpěla vysokými teplotami, které ochromily asi na dva měsíce život ve vesnici.

Školní rok přesto i se zpožděním začal fungovat. V jídelně jsme ocenili novou solární troubu, kterou nám darovala Univerzita sv. Tomáše v Miami a která slouží k přípravě rýže a fazolí.

Stále se mi zdá, že lidé trpí nedostatkem základních životních potřeb a prostředků; přesto to nevidím jako to nejdůležitější v jejich životě. Často potřebují víc, než uspokojení svých materiálních potřeb - něco, co by jim ukázalo opravdovou hodnotu života.

Je tu spousta lidí, kteří trpí samotou a pocitem neužitečnosti, a právě oni nám ukazují, co je tou největší touhou v životě člověka - a sice touha po lásce, přítomnost někoho, komu na nich opravdu záleží, příklad evangelijní lásky.

Dárky k vysvědčení

Někdy mám pocit, že se Bůh těchto lidí dotýká i přes naši hříšnost a nedokonalost. Bůh nám tím chce říct, že i ten nejposlednější lidský osud je pro něj tím nejdůležitějším. Jedním z posledních případů zprostředkování konkrétní pomoci byla uskutečněná operace dítěte s vodnatelnou hlavou, která mu prakticky zachránila život. I tento jednotlivý skutek je pro mě obrovským povzbuzením a zadostiučiněním. Snažíme se pomáhat i lidem, kteří se ocitli nespravedlivě ve vězení a jejichž vysvobození je radostí pro celou jejich rodinu i okolí. K takovýmto skutkům nás Ježíš vybízí v evangeliu, které stále zůstává jedinou směrnicí pro náš život i v této vánoční době.

A tak ať i tyto Vánoce naplní a prosvětí naši všednost touhou po konání dobrých skutků. S celou farností Baie de Henne přeje radostné Vánoce váš nevděčný

P. Roman Musil, OMI

Zároveň děkuji všem dobrodincům a dárcům za všechny modlitby i finanční a materiální podporu. Pán Bůh všem mnohonásobně odplatí!

DUCHOVNÍ OBNOVA V TAMMÍM: VÝBORNĚ PROŽITÝ VÍKEND!

Na konci listopadu minulého roku jsem spolu se svými dvěma přáteli vyrazil do pražského semináře na adventní duchovní obnovu pořádanou bohoslovci. Právě na začátku adventu jsem se pokusil stát se více známým sám sobě, tedy lépe si uvědomit, že právě Ježíš Kristus vnáší do života tu nejušlechtlejší naději.

Do pražského kněžského semináře jsem dorazil s mnoha dalšími mladými muži v pátek večer. Sotva jsem dostal visačku se jménem, už jsem na chodbách poznával známé tváře - ať už kamarády bohoslovce, nebo bratry ministranty. Když jsem si po chvíli přečetl program na víkend, věděl jsem, že přijet sem bylo správné rozhodnutí a v neděli se mi nejspíše nebude chtít vrátit domů.

Na duchovní obnově v semináři jsem byl poprvé a doufám, že ne naposledy. Zpočátku jsem nevěděl, co mám čekat, ale nakonec to byl výborně prožitý víkend. Jestli někdo přemýšlí, zda má na další duchovní obnovu do pražského semináře přijet, tak ať nepřemýšlí a dorazí, myslím, že zklamán rozhodně nebude. Doporučuji se včas přihlásit. Určitě se sluší poděkovat všem, kteří tuto duchovní obnovu připravovali i těm, kdo se za ni, potažmo za její účastníky, modlili a třeba i modlí. Stálo to za to. Takže za všechny ještě jednou moc DĚKUJI.

Jan Morčuš, účastník adventního Tammímu z Berouna

Účastníci duchovní obnovy se vrací do farnosti proměnění

Bohoslovci Arcibiskupského semináře v Praze opět pořádají postní duchovní obnovu pro mladé muže od 15 do 30 let. Toto setkání s kapacitou 70 účastníků umožňuje mladým mužům prožít křesťanské společenství s katolickými vrstevníky ze všech českých diecézí. Duchovní obnova nabízí vyvážený program zahrnující modlitbu, přednášky, sport, film, hry, mši sv. a adoraci. Je možné přistoupit k svátosti smíření a duchovnímu rozhovoru. Nejen účastníci jsou náramně nadšení, ale také jejich faráři a rodiny: mladí se vrací domů proměnění.

Kardinál Miloslav Vlk se vyjádřil takto: „Po zkušenostech, které jsem při těchto obnovách udělal, musím říci, že je to vynikající cesta pastorační povolaní, protože ji dělají bohoslovci; tedy ti, kdo v procesu růstu v povolání jsou. Jsou nejen věkově blízcí těm, kdo přicházejí, ale mohou předávat čerstvé, autentické zkušenosti. Organizátoři jsou dobře připraveni, vystupují s lidskou i odbornou autoritou. A pak: i pro bohoslovce, kteří jsou organizátory, je to důležitá zkušenost pro jejich kněžský život a příprava pro pokračování v této pastorační, až budou - dá-li Bůh - kněžími. Tuto akci vřele doporučuji všem mladým mužům.“

Tomas van Zavrel, bohoslovec Českobudějovické diecéze

Tvoje mužská spiritualita

POSTNÍ TAMMÍM

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA PRO MLADÉ MUŽE

5.-7. BŘEZNA 2010

(příjezd do 17 hod., odjezd od 14 hod.)

Arcibiskupský seminář, Thákurova 3, Praha 6 (metro Dejvická)

* Nepromarni postní dobu

* Udělej si čas na Boha a na sebe

* Poznej mužskou spiritualitu mezi svými vrstevníky

* Prožij pravé společenství učedníků

meditace, společná modlitba, mše sv., adorace,
chvály, přednášky, skupinky, sdílení, sport, sv. smíření,
duchovní rozhovor, křesťanská hudba, film

Dobrovolný příspěvek 300-400 Kč/os. (zahrnuje stravu, nocleh, program)

Přihlášky: tammim@signaly.cz

Info: www.tammim.spolco.cz

*Toto setkání pořádají bohoslovci českých diecézí za podpory Nadace
Arcibiskupského semináře v Praze.*

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Ohromné maličkosti

„Den se skládá z okamžiků, z maličkostí, ale jak se chováš v jednotlivostech, není žádná maličkost, neboť to utváří celkovou hodnotu a tím věčnost.“

(ThDr. Josef Hlouch, biskup českobudějovický)

Často si naříkáme, že nám „křesťanům“ není dnešní společnost nakloněna. Stěžujeme si, že ani 20 let po revoluci se přístup některých lidí ke křesťanství vůbec nezměnil..., že ve školách není zájem o naši spolupráci... atd.

Když se něco bourá, tak to jde obvykle velmi rychle. Něco budovat, napravit, to už jde pomaleji. Chce to hodně času a námahy, trpělivosti, vstřícnosti... Mám zkušenosti, které svědčí o tom, že přece jenom se něco mění. I když jsou to vlastně jen takové maličkosti, které se mění opravdu velmi pomalu. Uvádím pár příkladů za všechny.

V jedné škole (kde ani neučím) mají zájem o to, aby se všichni jejich žáci dozvěděli o křesťanství, o Bibli, event. aspoň základní údaje o dalších náboženstvích. Už tři roky s touto školou spolupracuji a snažím se jim pomoci formou různých seminářů, přednášek atd. Při poslední návštěvě v této škole (v adventu) mě překvapilo, kolik toho děti, zvláště ty mladší věděly. Byly to informace o církevním roku, adventu, adventním věnci, Vánocích, o stromečku, proč dárky, zmínky o některých textech z Písma. Když jsem si později s některými dětmi povídala a chválila jsem je za jejich znalosti, řekli mi, že si s učitelkami čtou příběhy z Bible, že si o adventu už ve škole vyprávěly apod.

Ve škole, na které jsem začala učit hned po revoluci, jsou všichni vyučující, včetně paní ředitelky, velmi vstřícní. Na začátku letošního školního roku jsme šli do školy s novým panem farářem. Ten přišel do farnosti plný elánu, a tak - kromě jiného - paní ředitelce navrhol, že by škola mohla připravit nějakou scénku do kostela, kterou by tam děti okolo Vánoc mohly předvést. Jistě v kostele už byl i dříve nějaký koncert, ale tohle paní ředitelku trochu vyvedlo z míry. Řekla, že scénku by asi musely nacvičit děti z náboženství, ať se poradím s učitelem hudby, že by nám možná mohl trochu pomoci.

Někdy začátkem listopadu (možná už to byl konec října) přišla paní ředitelka za mnou, že by děti tedy s nějakou scénkou chtěly začít. V první chvíli mě napadlo, že bude chtít po mně, abych něco nacvičovala se svými dětmi. Docela jsem se lekla. Paní ředitelka se ale přišla poradit. Potřebovala najít nějaké vhodné texty

nebo scénku. Podle jejích slov ve škole nikdy nic takového nepřipravovali, nemají žádné zkušenosti, ani materiály. Něco jsem přinesla a z nabízených materiálů jsem jí doporučila jednu Duhu, kde byl pěkně zpracován příběh Josefa a Marie v Betlémě. A celá škola začala hned s nacvičováním této scénky. Ke spolupráci pozvali i známého varhaníka z Tábora, aby děti doprovázel.

Setkání v kostele bylo moc krásné. Nejen děti, ale i jejich příbuzní všechno moc prožívali. Kostel byl plný, určitě tam bylo i mnoho těch, co do kostela jinak ani nepřijdou. Pan farář na začátku všechny přivítal, na konci zase všem poděkoval. Mnozí návštěvníci při této příležitosti viděli nového duchovního správce farnosti poprvé. Neměla jsem v podstatě žádnou zásluhu na tom, že se toto setkání v kostele uskutečnilo. Šlo jen o to, vyjít paní ředitelce a vlastně celé škole trochu vstříc. Najít nějaké materiály, být alespoň v začátku příprav prostředníkem mezi školou a farářem.

V další škole se žáci v době výročí „sametové revoluce“ účastnili projektu, který se týkal perzekuce v době totality. Ředitel školy oslovil místního kněze a požádal ho o spolupráci (spíše by se dalo říci o pomoc). Po vzájemné dohodě pozval kněz do školy historika, člověka, který přednáší dějiny církve na jedné z našich teologických fakult, který zde přednesl přednášku o perzekucích církve, o perzekuovaných křesťanských osobnostech.

Z těchto několika málo příkladů je vidět, že zájem o křesťanské tradice a hodnoty, i o případnou spolupráci ve školách, v našem okolí opravdu je, i když ne všude jsou zrovna nakloněni „klasické“ výuce náboženství. Je jen na nás, co s tím uděláme. Můžeme se omluvit, že na to či ono nemáme dostatečné vzdělání, nemáme k tomu kompetence, nemáme kapacity. Nebo můžeme hledat cesty, jak druhým vyjít vstříc. Tam, kde vážně komunikace mezi institucemi a místním duchovním správcem, můžeme být prostředníky právě my, laici (a nejen katecheté).

Všichni společně tak můžeme kousek po kousíčku, kamínek po kamínku, „vytvářet mozaiku“ společnosti, která, jak ještě stále všichni říkáme, stojí na křesťanských základech.

M. Samcová

Tříkrálová sbírka 2010

Tříkrálová sbírka, která má v Česku už desetiletou tradici, nám umožňuje projevit solidaritu s těmi, kteří mají různé životní těžkosti.

V českobudějovické diecézi se za loňský rok vybralo 2,9 milionu Kč, výtěžek byl použit na sociální projekty, které pomáhají lidem, kteří se ocitli bez vlastního zavinění v těživé situaci, sociálně vyloučené mládeži, matkám s dětmi v nouzi, nemocným a opuštěným seniorům a také na humanitární pomoc v jižních Čechách, např. při povodních a jiných živelných katastrofách.

V zahraničí byla Tříkrálová sbírka využita na pomoc v Bělorusku, Bulharsku, Zimbabwe a Kongu.

Diecézní charita České Budějovice si finančních darů velice váží.

Nejvýznamnější projekty podporované z výnosu Tříkrálové sbírky 2010

1) MCH České Budějovice podpoří (45 000 Kč z výnosu sbírky) zahájení terénní hospicové péče a odlehčovací terénní služby v rámci komplexní domácí péče v Českých Budějovicích a okolí. Další část výnosu sbírky (20 000 Kč) bude použita na volnočasové programy pro děti a mládež v nízkoprahových zařízeních.

2) Farní charita Prachatice rozdělí Tříkrálovou sbírku na 2 části. Jako každý rok podpoří částkou 45 000 Kč Hospic sv. Jana N. Neumanna v Prachaticích. Další 62 000 Kč bude sloužit na podporu provozu sociálních služeb, které Farní charita Prachatice provozuje, konkrétně Charitnímu domovu sv. Dominika Savia pro matky s dětmi, Domu sv. Petra v Záblatí a Mostu naděje, terénnímu programu.

3) Farní charita Týn nad Vltavou použije 38 000 Kč z Tříkrálové sbírky na dovybavení Nízkoprahového centra pro děti a mládež, konkrétně hudební zkušebnu hudebními nástroji. Další část, 25 000 Kč, použije pro volnočasové aktivity pro seniory v sociálním projektu „Senior nemá být sám“.

4) Farnost Sezimovo Ústí použije výtěžek sbírky 15 000 Kč pro asistentky k handicapovaným dětem na základní škole Orbis-Pictus v Táboře. Další část (12 000 Kč) použije na humanitární pomoc v zahraničí, konkrétně na projekt „Adopce na dálku“ pro dvě běloruské děti.

5) Středisko Diecézní charity České Budějovice použije 25 000 Kč z výtěžku sbírky pro poradnu EVA pro ženy a dívky v nouzi, dalších 30 000 Kč z výtěžku bude využito pro Dobrovolnické centrum při

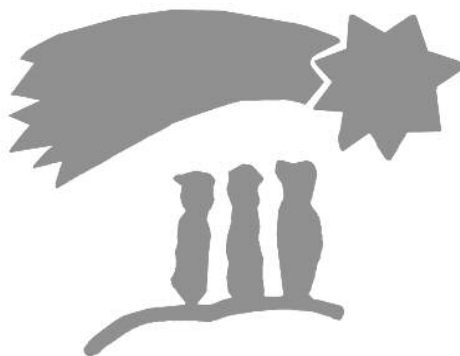
Diecézní charitě, konkrétně na terénní programy zaměřené na sociálně vyloučené děti a mládež.

6) Oblastní charita Sušice podpoří z výnosu sbírky zkvalitnění provozu poskytovaných sociálních služeb, např. Sociálně-aktivizační služby pro seniory a osoby se zdravotním postižením, Pečovatelskou službu, Osobní asistenci, Odborné sociální poradenství.

7) Oblastní charita Vimperk použije 75 000 Kč na stavební úpravy Domu klidného stáří v Pravětíně, konkrétně na zakrytí a zateplení venkovní terasy a přestavbu jídelny.

Roman Tlapák,

Diecézní koordinátor Tříkrálové sbírky

Tříkrálová sbírka podporuje činnosti Městské charity již 10 let

Městská charita České Budějovice zahájila svou činnost v říjnu 1991. Její financování je zajišťováno díky grantům, dotacím a příspěvkům Ministerstva práce a sociálních věcí, Krajského úřadu Jihočeského kraje, Magistrátu města České Budějovice a darům a příspěvkům od fyzických osob, místních podnikatelů a nadací. Součástí finančního zabezpečení charity je i Tříkrálová sbírka.

V letošním roce, k 10. výročí sbírky, provádí Městská charita rekapitulaci. Počátky organizace byly velmi skromné. Sestry se tísnily pohromadě v jednom domku s administrativou. Pečovatelky zajišťovaly své služby též z dosti nevyhovujících prostor. Město poskytlo charitě činžovní dům, ve kterém bylo možné ubytovat muže bez domova a v nepříznivé sociální situaci.

Pomoc a podpora občanům města má svou platnost - i přes stísněné podmínky a nízké finanční ohodnocení svých zaměstnanců se Městská charita za ta léta rozrostla. Snaží se reagovat na potřeby seniorů, lidí se zdravotním či jiným postižením, věnuje se lidem s psychickým handicapem a dlouhodobě nezaměstnaným. V průběhu její existence

vznikla již tři nízkoprahová zařízení pro děti a mládež, která zajišťují volnočasové činnosti.

Od r. 2008 také funguje „tranzitní program“ - asistence pro děti ze speciálních škol, aby našly lepší uplatnění na trhu práce. Ve stejném roce přesídlily sestry, pečovatelky a osobní asistentky do samostatné budovy poblíž centra, pronajaté za tímto účelem, aby byly pro klienty lépe dosažitelné.

„Každý leden v období kolem Tří králů můžeme v ulicích města potkávat skupinky koledníků s kasičkami na krku. Jsou to děti, které i přes nepřízeň počasí vybírají peníze na další rozvoj a rozšíření charitních služeb. Ohlédneme-li se zpět na zlepšení sociálních služeb z prostředků sbírky, můžeme konstatovat, že bez nich by to bylo těžké“, říká Eva Bazalová, koordinátorka Tříkrálové sbírky Městské charity. Jenom za poslední roky pomohly získané peníze Charitní pečovatelské službě při pořizování aut a termoobalů na rozvážku obědů, byla dovybavena nízkoprahová zařízení pro děti a mládež, podpořena práce s osobami s psychickým postižením, s lidmi bez přístřeší a nezaměstnanými či jinak sociálně znevýhodněnými.

Záměrem letošní Tříkrálové sbírky je především najít další prostředky na rozvoj terénní hospicové a respitní péče. Na podzim loňského roku zahájila Městská charita služby v těchto dvou velmi potřebných projektech pro osoby v jejich domácím prostředí. Sestry pečují o lidi v terminálním stadiu života, zajišťují léčbu bolesti i psychickou podporu členům domácnosti. Pečovatelky v rámci nově zahájených respitních či odlehčovacích služeb nahrazují členy domácnosti v péči o člověka se zdravotním postižením - samozřejmě také v jeho vlastním domácím prostředí. Pečující členové rodiny tak mají možnost na pár hodin až na čtrnáct dnů opustit svého blízkého a zařídit si vlastní záležitosti nebo si vzít dovolenou.

Do Tříkrálové sbírky je také možné přispět dárcovskou SMS ve tvaru DMS KOLEDA na telefonní číslo 87777, anebo poštovní poukázkou, kterou předají zaměstnanci charity či platebním systémem Paysec přes webové stránky www.trikralovasbirka.cz.

V lednu 2009 pro Městskou charitu České Budějovice koledovalo 143 skupinek, kterým občané Českých Budějovic, Rudolfova, Hluboké a všech dalších obcí, kde charita působí, předali přes 171 tis. Kč. Peníze byly využity především na rozvoj a zkvalitnění služeb pro uživatele Komplexní domácí péče.

-mch-

DIECÉZNÍ CHARITA

Slavnost k zahájení Tříkrálové sbírky 2010

V úterý 5. 1. 2010 organizovala Městská charita České Budějovice již tradiční příchod Tří králů do Českých Budějovic, slavnost k zahájení Tříkrálové sbírky.

Koledníci i další účastníci slavnosti se sešli u vánočního stromu na náměstí Přemysla Otakara II. V úvodu všechny přivítal ředitel Městské charity Antonín Klimeš a pozdravil primátor města České Budějovice Juraj Thoma, který nad slavností převzal záštitu, spolu s prezidentem Charity Česká Republika biskupem Pavlem Posádem. Pan biskup pak koledníkům slavnostně požehnal.

Program pokračoval divadelním představením dětí ze ZŠ v Hrdějovicích a exhibicí Bruslařského klubu České Budějovice. Všichni přítomní se mohli také občerstvit a zahřát tříkrálovou polévkou a palačinkami.

Městská charita chce prostředky z letošní sbírky využít především pro tzv. respitní (tzn. odlehčovací) péči pro osoby celodenně pečující o své blízké a pro terénní hospicovou péči lidem v terminálním stadiu života v jejich domácím prostředí (90% výtěžku sbírky) a volnočasové programy pro děti, které jsou ohroženy rizikovým způsobem života (10%).

Michal Opatrný, pastorační asistent DCH ČB

PROJEKT VODNÍ KAPKY V ČESKÉ REPUBLICE

Projekt Vodní kapky je humanitární akcí na podporu budování studní v Demokratické republice Kongo. Tento společný projekt společnosti ENERGIE AG BOHEMIA, s. r. o., Diecézní charity České Budějovice a Diecézní charity Linec (Rakousko) zaštitila v březnu roku 2009 náměstkyně hejtmana Jihočeského kraje paní Mgr. Ivana Stráská.

Cíle projektu:

- zajištění obyvatelům diecéze Kilwa-Kasenga v Kongu přístup k čisté pitné vodě;
- snížení počtu střevních a průjmových onemocnění způsobených znečištěnou vodou;
- snížení dětské úmrtnosti v oblasti;
- zlepšení školní docházky a sociální situace žen v dané oblasti.

Realizace:

- ENERGIE AG BOHEMIA, s. r. o., která na území České republiky zastřešuje vodárenské společnosti 1. JVS, VAK JČ, VAK Beroun, VS Chrudim, VODOS Kolín a VHOS Moravská Třebová, se od roku 2008 zavázala přispívat 1 haléřem ze svého zisku za každý prodaný 1m3 vody na humanitární projekt Vodní kapky.
- Na účet projektu Vodní kapky tak poputuje 293 062 Kč.

Co lze za uvedené finance v Kongu pořídit?

- opravu 4 studní zásobujících 15 000-20 000 obyvatel, nebo
- vybudovat 2 nové studně pro až 10 000 obyvatel, nebo
- pořídit 4 nová čerpadla.

Mgr. Michaela Čermáková, Diecézní charita

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Všem rodinám a dalším příznivcům přejeme požehnaný rok 2010, aby pokoj a radost zůstávaly stále ve vašem domově.

Připravované akce Diecézního centra pro rodinu v roce 2010

11. 2.	České Budějovice	Přednáška Tomáše Machuly (Národní týden manželství)
16.-18. 4.	Ktiš	Prázdné hnízdo (víkend)
30. 4.-2. 5.	Nové Hradky	Byl 1. máj (víkend)
3. 5.	České Budějovice	Přednáška Jaroslava Šturmy (Týden pro rodinu)
11.-17. 7.	Pernink	Duchovně-relaxační pobyt rodin
16.-17. 10.	Ktiš	Mezinárodní setkání rodin
26.-28. 11.	Nové Hradky	Adventní setkání rodin

Těšíme se na setkání s Vámi na těchto i dalších akcích. Sledujte novinky na www.dcr.cz.

Alena a Pavel Poláčkovi, Diecézní centrum pro rodinu

Klokoty * Haiti Pákistán * Sydney

FOTOGRAFIE Z MISÍ KLOKOTSKÝCH OBLÁTŮ

Městská knihovna Tábor
leden 2010

MODLITBA TAIZÉ

České Budějovice-Čtyři Dvory,
27. 01. 2010 (středa) ve 20 hod.

Modlitba Taizé probíhá ve farním sále
Salesiánského střediska mládeže.

Modlitba Taizé zahrnuje:

- Písmo svaté,
- hudbu a zpěv,
- ztišení,
- prosby a díky.

Zvou vysokoškoláci od sv. Vojtěcha

Další setkání vždy poslední středu
v měsíci.

Farní charita
a Římskokatolické společenství
Katovic, Volenic, Kraselova
a Střelských Hoštic

Vás srdečně zvou na

18. KŘESŤANSKÝ PLES

v sobotu 6. února 2010
v kulturním domě v Katovicích
začátek 20 hod.

Bohatá tombola

Hudba - Malá muzika
Nauše Pepíka

Krátké předtančení standardních
tanců. Skupina TWIST.

Vstupné 90 Kč,
vstup pouze ve společenském
obleku.

Rezervace míst:
pí Mráčková ve stánku
a pí Navrátilová po 16. hod.
na 721 170 767

*Kdo pozdě chodí, sám sobě škodí,
proto přijďte včas, ve 23 hod.
bude hlavní vchod uzavřen.*

Obláti Panny Marie
Neposkvrněné
a Vikariátní katechetické
středisko Tábor

zvou na

ZIMNÍ SETKÁNÍ DĚTÍ NA KLOKOTECH

ve dnech

22. - 23. 1. 2010

v poutním domě Emauzy.

Začínáme v pátek v 18 hod.,
končíme v sobotu v 17 hod.

Cena: 150 Kč
(nocleh, večeře, snídaně, svačina,
oběd, svačina)

S sebou:
spacák, přezůvky, věci osobní potřeby

KONTAKT:

Marcela Samcová (603 331 002),
Janka Pecherová (723 331 951),
P. Jiří Můčka, OMI (731 402 862)

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Silvestr 2009 - Ktiš

Batohy různých velikostí, zvonící smích, ostré dupání po schodech. Přesně takhle vypadal úterní večer 29. 12. 2009. Z daleka i zblízka se sjela křesťanská mládež oslavit společně Nový rok.

Ke společnému programu nás zve hlučně zvonící zvon v rukách týmáků. „Ahoj, jmenuju se Zdiška a jsem ze Sušice.“ Klasické představování se nám nevyhnulo ani tentokrát. Následovala hra ve skupinkách s otázkou „Umíš číst myšlenky druhých?“ Když jsme zjistili, že vševědoucí je opravdu jen Bůh, přesunuli jsme se do kaple, kde jsme slavili mši svatou.

Ráno nás v nemilosrdnou hodinu budila písnička. Jindy příjemná melodie se dnes zdála nesnesitelná. Rychle obléknout, vyčistit zuby a za pochodu se učesat... po schodech dolů a rovnou do kaple, kde byly ranní chvály.

Pak plné stoly, teplý čaj... příjemná to chvíle času. Dopolední sportovní hru jsem nazvala „Zachraň se, kdo můžeš aneb, kdo přežije, vyhraje!“ Nesnadná chůze v drsném terénu, kapky potu stékající po tváři, myšlenky automobilistů, které se vznášejí kamsi ku hvězdám. Slepota je strašná věc... ještěže máme ty navigátory...

Konečně je tu čas oběda a s ním spojené i poobědní leháro :-D. Ve dvě hodiny sraz v slavném městě Jeruzalém. Jak krásná a příjemná je chvíle ticha, strávená nad úryvkem z Bible. Po rozjímání jsme se sešli ve skupinkách a sdělovali si dojmy, postřehy a různá zaujetí z knihy Kazatel. Den jsme zakončili společnou adorací. A je tu den D. Opět krušné ráno, opět nestíhání. Opět pozdní příchody na chvály. Snídaně a loučení s jednou z nás. „Bůh versus já“ - jaký je můj vztah k Bohu? Kdy mě Bůh vytáhl z bryndy? Jde žít bez Boha? Zamysli se a po pravdě odpověz! Krátké, ale hluboké rozebrání Boží pomoci.

A máme tu další bojový úkol na scéně. Příprava pochutinek na večer. Ani byste nevěřili, kolik chlebiček se vejde pod jednu fólii a kolika různými způsoby se to dá zabalit.

Následuje vymýšlení večerního programu. Ktiši zní zděšené výkřiky vedoucích skupinek, poté už jen mdloby a tichý souhlas.

Večer jsme zahájili slavnou mši svatou. Přítomen byl dokonce i otec biskup Pavel Posád. Kaplí se rozezněly nástroje a hlasy všech přítomných chválily Boha. Na večerním programu nás uvítali naši oblíbení moderátoři a to „Pavel a Dáda!“ Hned v prvních chvílích jsme měli příležitost prohrát majlant. „Vsadte si na své lidi!“ Velmi ostré otázky a úkoly dělané přímo na tělo nás provázely soutěží. Poté jsme se zapo-

slouchali do libých tónů Ktišské SUPERTAR. Hádejte, kdo vyhrál?

Pro potěchu malých diváků následovalo loutkové divadlo. „Zlatovláska, ty má krásko...“ Program byl přerušen krátkou vánoční reklamou. „A bude mít i ty zahnutý zuby nahoru?“ Není nic hezčího než vidět zrzavou holčičku s dvěma culíčky a s kozí bradkou, v malé růžové bundičce, v hnědé suknici, a chlupem zarostlými nohama v kozačkách. Opravdu zdařilý a nezapomenutelný výkon. Dále si diváci zahráli tragickou pohádku o princezně na hrádku. Večerní program byl zakončen večerníčkem o lakomém statkáři Krkovičkovi, kterému se jeho lakota opravdu nevyplatila.

Před půlnocí jsme se všichni shromáždili v kostele, kde byla připravená modlitba Taizé. Zde jsme mohli Bohu poděkovat za uplynulý rok, odevzdat mu své chyby, smutky, ale i své radosti, schopnosti a lásku. Zpěvy Taizé nás doprovázely tichou modlitbou, která byla zakončena požehnáním.

10, 9, 8 ... 3, 2, 1 cink cink... „Hodně štěstí, zdraví, lásky a Boží pomoci a požehnání do nového roku!“ Jídelnou zní veselé hlasy, smích a to vše podbarvuje radostně znějící harmonika. A jelo se až do rána.

Ani posunutý budíček mnohým nestačil. Na ranní chvály se pomalu schází obyvatelé Ktiše. Rychlá snídaně, požehnání a už se vyráží cestou necestou na mši svatou do Chrobol. Je to dobrý, došli jsme všichni.

Ze mše svaté nás naštěstí odvezla ktišská taxislužba. Jen pár nadšenců, v čele s Romanem, se rozhodlo jít nazpět pěšky. Po skoro celodenním výletu byl volný program.

Sobota ráno. Lidí pár. Chvály. Snídaně. ÚKLID. Řeknu vám, to byla ale fuška.

Sobota odpoledne. Lidí poskrovnu. Z nabídky programů vyhrál fotoromán a křesťanské kapely. Ti odvážnější se pustili do vehementního focení. Velmi zábavné a hlavně naučné. Den jsme zakončili mši svatou.

Neděle. Nastal den odjezdu, plný slz a dojemného loučení. Poslední vytrvalci zamávali bílým kapesníčkem a odjeli do svých domovů.

Díky za vše, bylo nám s vámi skvěle!

Zdiška Švehlová

PLÁNOVANÉ AKCE

29.-31. ledna 2010 „Groove Castle“ - Rakousko

Mládež z Čech, Rakouska a Německa se setká na rakouském hradě Altpenstein, kde bude realizován již tradiční mezinárodní hudebně kreativní a duchovní víkend.

5.-7. února 2010 - III. setkání animátorů na Ktiši

Další setkání nového animátorského kurzu. Mladí se budou seznamovat s tématy, jako jsou komunikace, konflikt, asertivita, dále je čeká práce ve skupinkách, hry na rozvíjení sociálních dovedností aj.

19.-21. února 2010 - Postní obnova na Ktiši.

26.-28. února 2010 - Škola partnerských vztahů - III. setkání na Ktiši.

Více informací je k dispozici na plakátech a na www.dcm.bcb.cz.

-dcm-

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Dar diecéznímu centru pro mládež

V prosinci minulého roku dostalo Diecézní centrum pro mládež jako dar služební auto. Dárce bylo pasovské biskupství, které již léta podporuje činnost našeho centra pro mládež.

Kolegové z mládežnického centra z Pasova přijeli 17. prosince do Českých Budějovic a slavnostně nám předali auto, které by mělo sloužit hlavně akcím pro mladé lidi z českobudějovické diecéze.

Pasovskému biskupství patří náš veliký dík nejen za tento dar a letitou podporu, ale též za spolupráci v oblasti mládeže. DCM

Zástupci pasovského a českobudějovického centra pro mládež s generálním vikářem P. A. Pintířem.

FARNÍ SPOLEČENSTVÍ DEŠTNÁ

Vás srdečně zve na tradiční

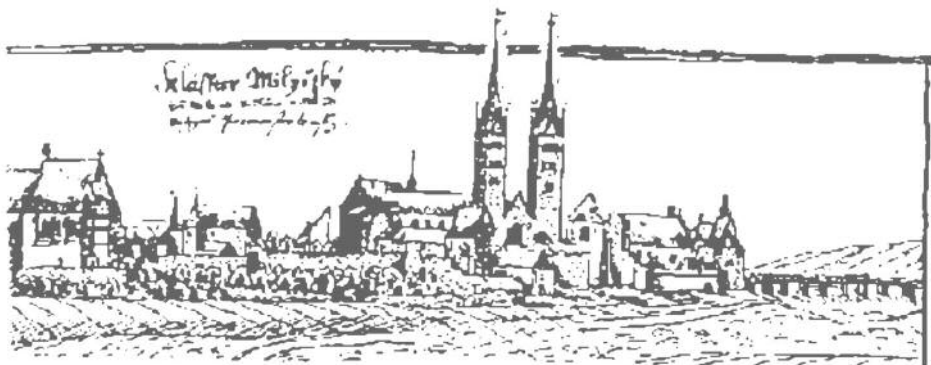
Farní ples

29. ledna 2010 ve 20 hod.
v KD Deštná

K tanci a poslechu hraje Přespolanka

Vstupenky na MěÚ Deštná
(tel. 384 384 321)

a v neděli po mši sv. u pí Divišové.

Řeholní dům premonstrátů a Město Milevsko

pořádají výstavu

MÍSTA UTRPENÍ, SMRTI A HRDINSTVÍ VĚZNI Z ČESKÝCH ZEMÍ V NACISTICKÝCH KONCENTRAČNÍCH TÁBORECH

Výstava je otevřena do 31. 1. 2010,
pondělí-sobota: 13-16 hod., neděle: 9-12 hod.

Latinská škola-klášter Milevsko

31. 1. 2010 v 15 hod.

HRA O JEŽÍŠKOVI

Představení před Hromnicemi, účinkují žáci chyšecké základní školy.

LOMEC

6. 2. (sobota) v 10 hod.

Hromniční pouť

Hlavním celebrantem bude
P. Mgr. Pavel Liška, Netolice

13. 2. (sobota) v 17 hod.

Fatimský den

Hlavní celebrant bude
P. Jiří Čepel, Vodňany

6. 3. (sobota) v 10 hod.

Postní pouť

Hlavním celebrantem bude
Mons. Pavel Posád,
pomocný biskup českobudějovický

13. 3. (sobota) v 17 hod.

Fatimský den

Hlavní celebrant je
P. Dominik J. Doubrava, OPraem,
Lhenice

ČESKÁ KŘESŤANSKÁ AKADEMIE SUŠICE

Dům penzion (Pod Svatoborem)

22. 1. (pátek) v 19 hod.

PhDr. Jiřina Šiklová, CSc.:
**Příprava na stáří a hledání
nového životního stylu**

XIX. salesiánský ples

23. ledna 2010

od 19.30 hod.

KD Vltava v Českých Budějovicích

Předprodej vstupenek
na recepci SaSM-DDM
(E. Destinové 1, Č. Budějovice)

Knižní novinky na TF JU v Českých Budějovicích

K. Brichčínová, K. Skalický, F. Štěch, Tomáš Veber (eds.)

Teologie v utkání s pluralitou náboženství: Přínos Vladimíra Boublíka v přístupech a hodnoceníh jeho žáků

Vladimír Boublík a jeho teologie je dlouhodobě významné badatelské téma Teologické fakulty JU v Českých Budějovicích. V těchto dnech se na pulty knihkupců dostal její nový počín - tentokrát se zaměřila kromě Boublíkovy osobnosti zejména na poměr teologie a plurality náboženství. Jedná se o kolektivní monografii, jednotlivé kapitoly jsou dílem mnoha osobností.

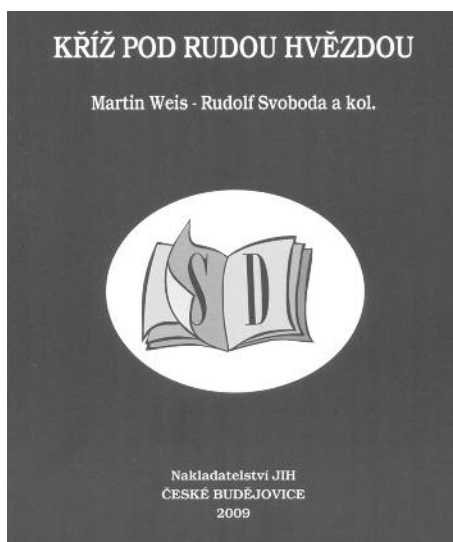
Boublíkovou osobností se zabývá v úvodu publikace Jiří Žůrek; Kateřina Brichčínová předkládá Boublíkovu teologii predestinace, Tomáš Machula se věnuje jeho pojetí prvotního/dědičného hříchu. Boublíkovu pojetí dějin spásy se věnuje Rudolf Svoboda, jeho teologickou antropologii porovnává s antropologií Antonína Lenze Tomáš Veber a Boublíkovu fundamentální christologii spolu s jeho teologií očekávání prezentuje František Štěch. Zvláštní průzor do Boublíkovy teologie jazyka (téma, jež dosud nikým nebylo zpracováno) otevírá Martina Pavelková a eucharistickou teologii sv. Tomáše Akvinského v Boublíkově podání (rovněž dosud nezpracovanou) přináší Norbert Vehovský. Těchto sedm studií představuje všechny hlavní dimenze Boublíkovy teologie, kromě jeho teologie mimokřesťanských náboženství, jež je jeho největším přínosem a tématem poslední části celé knihy. Piero Coda poukazuje na originální přínos a trvalou aktualitu Boublíkovy teologie náboženství. Roman Míčka se kriticky zabývá Boublíkovou teologickou analýzou „sekulárních náboženství“. Jan Samohýl krátce představuje Boublíkův projekt specializace v religionistických vědách nesoucí název *Náboženská skutečnost v dějinách spásy*. Na závěr pak Karel Skalický konfrontuje Boublíkovu teorii „anonymních katechumenů“ s Rahnerovou teorií „anonymních křesťanů“, jakož i s teologií náboženského pluralismu, jak ji podal Jacques Dupuis.

Kostelní Vydří: Karmelitánské nakl. 2009.

M. Weis, R. Svoboda a kol.

KŘÍŽ POD RUDOU HVĚZDOU

Kniha se zabývá problematikou života církve v bývalém Československu za časů komunistické totality. Jejím autory jsou čeští a slovenští historici. Martin Weis, vedoucí Katedry církevních dějin na TF JU, seznamuje čtenáře s průběhem dlouhodobého projektu archivních zkoumání a setkávání odborníků, jehož byl iniciátorem a řešitelem. Protože historická badání začínají vždy u pramenů, následuje zasvěcená studie Václava Rameše, ředitele Státního oblastního archivu v Třeboni, ve které přibližuje problematiku jihočeského archivnictví a studia zdejších fondů z 2. pol. minulého století. Vztahem církevní historie a teologie a jeho vlivem na reflexi času komunistické totality, stejně jako výzvami, které přináší teologie církevním dějinám, se zabývá Rudolf Svoboda z Katedry církevních dějin TF JU. Přehledová studie Róberta Letze z Komenského univerzity v Bratislavě popisuje postavení katolické církve v Československu v letech 1948-1989 a uvádí tak texty následujících autorů, kteří představují dílčí výsledky svého badatelského úsilí: Pronásledováním řeckokatolické církve v Čechách a na Slovensku se zabývají hned tři autoři - Peter Šturák a Jaroslav Coranič z Řeckokatolické teologické fakulty Prešovské univerzity a Kamila Veverková z Husitské teologické fakulty UK. Známou kauzu Babice, ovšem z pohledu pastýřského listu biskupa Skoupého, připomíná Hynek Šmerda z Katedry církevních dějin TF JU. Jan Kafka ze Státního oblastního archivu v Zámruku ukazuje na příkladu trutnovského okresu situaci katolické církve v pohraničí v letech 1948-1960, Radomír Malý z Katedry církevních dějin TF JU zase vývoj perzekuce církve v jihočeském regionu a Martin Weis likvidaci řeholního života v dokumentech jihočeského regionu. Účasti biskupů z ČSSR na 2. vatikánském koncilu se zabývá nitranský biskup a zároveň profesor na Teologické fakultě Univerzity Komenského v Bratislavě Viliam Judák. Osobnost Jozefa Čárského a jeho vztah ke komunistickému režimu přibližuje Peter Zubko z Teologické fakulty KU v Košicích. Texty uzavírá svým osobním svědectvím

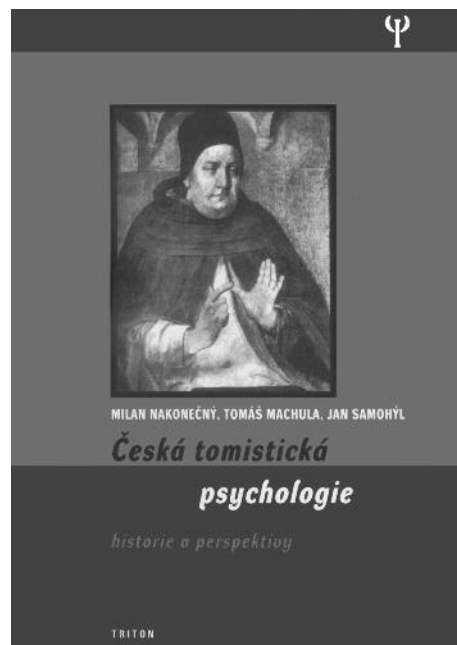
z konce osmdesátých let Vlastimil Kročil z Katedry církevních dějin TF JU.

Nakladatelství JIH: České Budějovice 2009.

M. Nakonečný, T. Machula, J. Samohýl

Česká tomistická psychologie

Kniha tří pedagogů Teologické fakulty JU a několika externistů se zabývá tématem v odborné literatuře dnes velmi vzácným, nímž je závažným, jehož aktuálnost se již rýsuje zejména na pozadí současného diskursu „filosofie mysli“. Je to téma duše, které je v této knize zasazené do historického rámce vývoje a perspektiv tomistické psychologie, jež byla vědou o duševním životě člověka a filosofií jeho metafyzické podstaty. Čtenář se tu setká s problematikou duševního života člověka, vystupující také v dnes stále aktuální filosofické rovině, jako je vztah empirické a filosofické psychologie, problém vztahu duše a těla, svobodné vůle a další. V historickém rámci tohoto díla, které přináší obraz světového vývoje tomistické psychologie od konce 19. století do současnosti, je těžištěm vývoj české tomistické psychologie. Filosofický obsah knihy pak tvoří pojetí duše v díle sv. Tomáše Akvinského, z něhož se tomistická psychologie vyvinula, a také jsou naznačeny perspektivy vývoje této psychologie. V části historické čtenáře jistě zaujmou pozoruhodné osudy vyspělé české tomistické psychologie, zakotvené v minulém století zejména v činnosti olomouckých dominikánů, jejíž vývoj je zde zmapován rovněž od konce 19. století až do současnosti. Vedle historicko-filosofických a metafyzických přístupů zde však najdeme i několik pokusů o aplikaci tomistického pojetí psychologie na současnou pastorační a psychotherapeutickou praxi. Ty ukazují, že tomistická psychologie, neztratila nic ze své životnosti ve světě, který si zachoval smysl pro kladení otázek a hledání odpovědí. Kniha se pokouší ukázat, že tomistické pojetí duše není zbytečnou zátěží psychologického badání a duchovního života člověka, ale naopak že ho prohlubuje a rozvíjí.

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Světlo nad světlem

Vskutku – dávno tomu, dávno. Stejně jako Slovo, i to Světlo bylo od Boha. V knihách Starého i Nového zákona najdeme nejednu zmínku o světle fyzickém, ale také o světle duchovním. Připomeňme alespoň tu nejznámější: „Vy jste světlo světa...“ (Mt 5,14).

Světlo v podobě zažehnuté svíce připomíná celému křesťanskému světu Světlo Kristovo, které oslavujeme především o svátcích velikonočních. V době, kdy přichází zimní slunovrat a my věřící končíme dobu adventní, si s příchodem radostných svátků vánočních připomínáme jasně zářící hvězdu betlémskou, která se zjevila na temné obloze nad pastýřskou krajinou. Aby nás přivedla ke Světlu, kterým je Narození Páně. Tak tomu bylo po dlouhá staletí. V posledních dvaceti letech jsme nejprve v nadějně euforii, později pak s nádechem dalšího vánočního folklóru, začali vítat Světlo z Betléma.

Právě letos, přesně dvacet let od okamžiku, kdy k nám do jihočeské metropole bylo toto světlo přineseno ze sousedního Rakouska, jako bychom si konečně uvědomili jeho pravé místo a podstatu. V podvečer před Štědrým dnem se od katedrály sv. Mikuláše v Č. Budějovicích znovu ozvalo vysílání jihočeského studia ČRo, aby svým posluchačům přiblížilo tuto již tradiční událost. Jak mi řekl ředitel ing. Svoboda, krajští ani městští konšelé letos tuto akci nijak nepodpořili (osobní účastí, ani finančně). Pro zachování tradice se tedy domluvili s biskupstvím a z volného prostranství před katedrálou přenesli tento akt do míst, kam skutečně patří, tedy do katedrály. Sem také Betlémské světlo dvojice skautů ze Zlivi přinesla a za doprovodu pěveckého sboru učitelek Biskupského gymnázia bylo předáno nejen katedrále a věřícím, ale i široké občanské veřejnosti.

Moderátor Filip Černý nejprve vyzpovídal mladé skautíky, poté dal slovo hostům. Otec biskup Jiří Padour připomněl, že vždy přál šťastné Vánoce všem, kteří je s námi slaví. „Dnes, kdy pocítujeme obrovskou ztrátu identity, je potřebné se vrátit tam do Betléma. Můžeme si klidně zapálit ohýnek jako starí Keltové, potlačovat světlo víry revolučním myšlením jako to učinila francouzská revoluce nebo VŘSR. Naše křesťanská víra však vychází z onoho světla Zrození Krista, které nás naplňuje již plná dvě tisíciletí. Sláva Bohu na výsostech, pokoj lidem dobré vůle. Projevovat tuto dobrou vůli je naší denní povinností. Chci však letos popřát i všem lidem zlé vůle, neboť - žít ve zlé vůli musí být strašné.“

P. dr. Zdeněk Mareš, děkan a správce katedrály, pak přítomným připomněl končící dobu adventní, kdy svíčky na věnci pohasnou a v pohledu liturgického času se připravuje-

Moderátor Filip Černý a P. dr. Zdeněk Mareš

P. dr. Zdeněk Mareš a biskup mons. Jiří Padour

Světlící biskup mons. Pavel Posád

me na oslavu svátků Narození Ježíše Krista. Ať toto světlo přinesené z Betléma zazáří uprostřed rodin v srdcích všech, věřících i nevěřících...

Světlící biskup Pavel Posád označil vánoční tradici s přenášením zažehnutého světla za něco úžasného, vždyť skutečně pochází z místa narození a přichází odtud do našich domovů. Zkrášluje nejen příbytky tolika lidí, ale především nás pojí s celým světem, zaplavuje všechny kontinenty. Ať však nepohasne ani v dalších dnech...

Další minuty před zahájením večerní bohoslužby oba biskupové i další kněží předávali Betlémské světlo dětem i dospělým, kteří si je odnášeli do svých domovů nebo jiných kostelů.

Nezapomínejme však na onen slavnostní a významný okamžik soboty 23. prosince roku 1989, kdy bylo „Světlo z Betléma“ ve 14 hodin předáváno před radnicí jihočeské metropole. Z rukou Sabiny Hainzové je převzal Martin Smolka. Tehdejší ještě Žižkově náměstí se stalo svědkem zázraku. Slavnostního předání byli přítomni a jihočeské občany oslovili: předseda JČ KNV dr. J. Jáchym, místopředseda vlády Horního Rakouska Grüner, zemský hejtman dr. Ratzenböck, kapitulní vikář českobudějovické diecéze P. J. Kavale, generální vikář linecké diecéze J. Ahammer, starosta dr. M. Prokop. Vánoční náladu podbarvil pěvecký soubor Růženeckého kostela a Canzonetta. K tradiční vánoční písni „Tichá noc...“ se přidalo celé shromáždění. Jako by se před doneseným světlem opravdu sdrúžili všichni lidé dobré vůle včetně nomenklaturních sdělovacích prostředků. Na titulní stránce v zeleném odstínu krajského deníku Jihočeské pravdy z následujícího dne se objevilo i duchovní slovo P. Jaroslava Havrdy, kaplana děkanství sv. Mikuláše.

Zazářilo opravdu nad námi natrvalo Světlo nad světlem?

František Růžička

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Vzpomínka na P. Josefa Nováka

Před více než dvaceti lety jsem se po příchodu do Vrčeně coby chalupář seznámil s řadou vrčeňských občanů a zejména se svým sousedem, vrčeňským farářem, P. Josefem Novákem. Fara byla přímo naproti naší chalupy, přes silnici a vedle kostela. Shodou okolností, kdy se pan děkan dožil 75 let jsem byl ještě s několika dalšími pozván na malou oslavu jeho narozenin. Napadlo mne napsat mu gratulaci jako že mu jdou popřát také někteří svatí. Verše se líbily, po jejich přednesu prohodil: „*Vy jste nějaký zakuklený papeženeček, že vše tak dobře znáte!*“ Od té doby jsme se ještě více spřátelili, sekal jsem mu i rozlehlou farní zahradu.

Vloni 22. prosince to bylo již 12 let, co děkan Josef Novák zemřel. Často se - pokud do Vrčeně už jen zavítám - u něho na vrčeňském hřbitově zastavím a modlitbou vzpomenu na řadu příjemných rozmluv s ním i na ono veršované přání, z kterého měl tak velkou radost.

Václav Brejcha

Důstojnému panu děkanovi Josefu Novákovi z Vrčeně k jeho 75. narozeninám

Dnes zvony ve Vrčeni slavně zní.
To proto, jak tu každý ví,
správce farnosti tři čtvrtě století že slaví.
Jdem popřát jemu mnoho zdraví
a další léta v Boží milosti.
Ať dlouho má on ještě štěstí
přeje mu též patroni čeští.
Jak rádi by se napili,
na zdraví jemu připili:
- svatý Josef patron jeho,
chce mít stále radost z něho;
- zdaleka až svatý Vít
poradí mu, co má pít;
- svatý Václav ve dne, v noci,
bude mu stát ku pomoci;
- aby mu hospodyně zdravě vařila,
to z nebe kontroluje svatá Ludmila;
- svatý Vojtěch také přeje
ať mu srdce pookřeje;
- náš svatý Jan z Nepomuku
pomocnou mu podá ruku;

- ať je vždy spokojen - nejen dneska
přimlouvá se za něj Anežka Česká;
- Cyril s Metodějem také přeje
klouby jemu ať nebolí;
- svatí Kosma s Damiánem
pomodlí se za něj s ránem;
- Benedikt a jeho bratři
myslí na něj jak se patří;
- svatý Prokop bylin nese,
že je ani neunese;
- v bílém rouchu Norbert svatý
posílá mu přání taky;
- někdo Vám na faře klepe na vrata,
blahoslavený že by to Hroznata?
- A ať se vydaří dnešní oslava,
přeje blahoslavená Zdislava.

K těm svatým se připojujem.
Ze srdce Vám zde vinšujem.
Když nám něco naležete,
za svatě Vám připijem!

Vrčeň, 5. prosince 1990

Děkanství sv. Mikuláše v Českých Budějovicích
vás zve na

Dětský karneval s pohádkou

v neděli 31. ledna 2010 ve 14 hod.
v klášterním sále na Piaristickém náměstí.

Zveme všechny, kteří se chtějí s námi modlit
za své děti i za všechny děti, které to potřebují,
za naše rodiny a naše farnosti na

„Modlitební triduum Modliteb matek“

ve kterém se spojujeme s matkami z celého světa.

Setkání se uskuteční:

- v pátek 29. ledna v 15.45 hod. v Emauzích

odprošujeme Pána za naše vlastní hříchy.

Po mši sv. v kostele bude ještě následovat krátká adorace.

- v sobotu 30. ledna v 15.45 hod. v Emauzích

modlíme se za ty, kteří ubližují nám a našim dětem.

Po mši sv. v kostele bude ještě následovat krátká adorace.

- v neděli 31. ledna v 15.00 hod.

v kostele Nanebevzetí Panny Marie na Klokotech

budeme chválit Pána a děkovat mu za vše,
co udělal v životě našem i v životě našich dětí.

ČESKÉ BUDĚJOVICE,
KLÁŠTERNÍ KOSTEL
OBĚTOVÁNÍ PANNY MARIE

Putovní výstava
**Pronásledování
římskokatolické církve
v Československu
1948-1960**

Výstava, konaná pod záštitou
diecézního biskupa
Mons. Jiřího Paďoura, OFM Cap.
a pod patronátem
Konfederace politických vězňů ČR,
je umístěna v křížové chodbě
kláštera na Piaristickém náměstí
v Českých Budějovicích
do 14. 2. 2010.

Přístupná je ve všední dny
v době 10-12 hod. a 13-16 hod.

Expozice je mj. vhodná i pro žáky
vyšších tříd základních škol a pro
studenty středních a vysokých škol,
jímž přiblíží problematiku období,
o kterém možná sami mnoho nevě-
dí a které těžce prožívali mnozí
z jejich předků a bližních.

K ČETBĚ A STUDIU DOPORUČUJEME

Cikrle Vojtěch - Pastýřské listy

Dvacetiletí biskupské služby, které si zanedlouho připomene, bilancuje biskup Cikrle vydáním knihy Pastýřské listy. Ta nabízí přehled pastýřských listů, dopisů, homilií a tematických textů z let 1990-2009. Poselství jsou převážně adresována mladým lidem, rodinám a kněžím.

Brož., 119 Kč

Duka Dominik, Badal Milan - Bílá kniha církve s černou kapitolou. 20 let svobody 1989-2009

Knihy je pokusem o pohled místní církve na vlastní život a působení v uplynulých 20 letech. Tento pohled jistě probudí v čtenářích radost a vděčnost, ale také lítost nad nedostatky. Především však chce přimět k zamyšlení nad otázkou, jak v dalších letech plnit své poslání, a povzbudit nejen k lepším výkonům jednotlivců, ale hlavně k spoluúčasti na společném díle pro národ, kterému Bůh dal v dějinách už tolik milostí a nepřestává mu nabízet dary své lásky.

Karmelitánské nakl., brož., 110 s., 139 Kč

Kotous Jan, Pehr Michal (eds.) - Bohumil Stašek (1886-1948). Život a doba

Příspěvky z vědeckého semináře k 60. výročí úmrtí Msgre. ThDr. h. c. Bohumila Staška, probišta vyšehradské kapituly.

Karmelitánské nakl., brož., 159 s., 229 Kč

Prekopová Jiřina - Pevné objetí

Terapie pevným objetím má svou vypracovanou metodiku, jsou pevně stanoveny její hlavní kroky a principy. Autorka knihu doplnila některými novými metodickými postupy při terapeutické praxi, na jejichž vývoji mají zásluhu také čeští a slovenští terapeuti.

Portál, brož., 199 s., 275 Kč

Průcha Jan (ed.) - Pedagogická encyklopedie

Reprezentativní dílo současné české pedagogické vědy poskytuje systematický přehled základních složek vzdělávacího systému a přináší poznatky o způsobech a produktech edukace, o populaci žáků, studentů a učitelů atd.

Portál, váz., 935 s., 1490 Kč

Renč Ivan - Povídala rybě ryba

Dva hlavní příběhy, dva hrdinové - obyčejní galilejští chlapci. Jejich zážitky se prolínají s evangelijními událostmi rozmnožení chleba a ryb a uzdravení posedlého. Přesvědčivé vyprávění a charakterystiky postav vnesou čtenáře do středu událostí a přivedou k zamyšlení nad dalšími souvislostmi obou příběhů. Ilustrace Zdeňka Krejčové.

Karmelitánské nakl., váz., 77 s., 179 Kč

Wipszycka Ewa, Hizycki Szymon OSB - Mniši - nejen ti svatí...

Rozhovor s renomovanou polskou archeoložkou, která dobře poznala lokality, v kterých žili aktéři apofthegmat a další staré mnišské literatury v Egyptě, a je schopna přiblížit jejich svět, nejen nauku a výroky, ale i životní osudy a realie, jako je způsob bydlení, oblékání apod. Kniha je doplněna dokumentárními fotografiemi a nákresey.

Benediktinské arcidiecéze, váz., 140 s., 250 Kč

NABÍDKA DUCHOVNÍCH CVIČENÍ

v Exercičním domě TJ
v Českém Těšíně
na 1. pol. roku 2010

čt 11. 3.-ne 14. 3.

Duchovní obnova pro všechny

vede P. F. Lízna, SJ

st 5. 5.-so 8. 5.

Duchovní obnova - modlitba s ikonami, vede P. J. Čunek, SJ

čt 10. 6.-ne 13. 6.

Duchovní obnova pro všechny

vede P. F. Lízna, SJ

čt 17. 6.-ne 20. 6.

Duchovní obnova pro všechny,

vede P. P. Bačo, SJ

po 28. 6.-so 3. 7.

DC - Fundament,

rekolekcje dla wszystkich

(w języku polskim)

Přihlášky na adresu:

Exerciční dům TJ

Masarykovy sady 24

737 01 Český Těšín

e-mail: ex.dum.tesin@jesuit.cz

tel. 558 761 421, 737 930 713

BISKUPSTVÍ

KRÁLOVÉHRADECKÉ

Diecézní centrum pro seniory

pořádá ve spolupráci

s cestovní kanceláří Avetour

9.-16. 3. 2010

Životní pouť do Svaté země s otevřenou biblí

Duchovní program povede

biskup královéhradecký

Mons. ThLic. Dominik Duka, OP

a Mgr. Pavel Dokládál.

Konečná cena: 21 500 Kč.

Stále je možné se obratem hlásit!

3.-10. 5. 2010

Duchovně-odpočinkový pobyt na La Salette + Ars a Taizé

Duchovní program povede

P. ICLic. Miroslav Šiffel.

Cena: 7 990 Kč.

Přihlášky se podávají již nyní

(nejpozději do 15. 2. 2010).

KONTAKT:

Diecézní centrum pro seniory

Velké nám. 35

500 01 Hradec Králové

tel.: 495 063 661, 737 215 328

e-mail: dcs@diecezezhk.cz

www.dcskhk.cz

PERSONALIA

USTANOVENÍ

Mons. prof. Dr. Karel Skalický, Th. D.

byl od 1. 1. 2010 ustanoven výpomocným duchovním v Římskokatolické farnosti-děkanství u kostela sv. Mikuláše Č. Budějovice, zvláště pro kostel sv. Prokopa v Č. Budějovicích.

ŽIVOTNÍ JUBILEA

P. František Sobíšek, sídelní kanovník Katedrální kapituly u sv. Mikuláše Č. Budějovice, oslaví 17. 1. 2010 své 90. narozeniny.

P. Ondřej Huječek, Český Krumlov, oslaví 7. 2. 2010 své 55. narozeniny.

-acebb-

Příležitost pro absolventy humanitních oborů

Biskupství českobudějovické
a Římskokatolická farnost
v Nepomuku

hledají

dva odborné pracovníky

(možno i manžele),

kurátora svatojánského muzea
v Nepomuku

a **památkáře** pro církevní
movité památky západní oblasti
českobudějovické diecéze.

POŽADAVKY:

vysokoškolské vzdělání v oboru
(historie, dějiny umění, archivnictví),
znalost cizího jazyka a práce
na PC, řidičský průkaz B, trestní
bezúhonnost, písemné doporučení
dvou odborníků (VŠ pedagog, ředitel
muzea, galerie apod.)
a duchovního správce farnosti,
z níž uchazeč pochází.

Praxe vítána.

Předpokládaný nástup 1. 7. 2010,
event. dle dohody.

Zájemci nechť doručí
**strukturovaný profesní životopis
s kontaktními údaji
do 31. 3. 2010**

na Biskupství českobudějovické,
Mgr. Jiří Černý, tel. 380 420 315.

Radio Proglas

vysílá na území jižních Čech na frekvencích 88,7 FM v Táboře, 89,5 FM v Písku, 92,3 FM v Českých Budějovicích a 107,5 FM z Nových Hradů. Podrobný týdenní program najdete v Katolickém týdeníku nebo na internetové stránce www.proglas.cz. Máte-li zájem o podrobný rozpis vysílacího schématu, můžete o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

K místům a farnostem, z nichž Radio Proglas pravidelně přenáší **bohoslužby**, patří také České Budějovice, konkrétně salesiánská farnost sv. Vojtěcha v městské části Čtyři Dvory. Mše svatá jsou z tohoto kostela přenášeny každý pátek v 18 hodin, s výjimkou prvního pátku v měsíci. (V době letních prázdnin se bohoslužby nepřenesají).

* V sobotu 23. 1. od 17 hod. se s námi můžete podívat do **Dobrovolnického centra Diecézní charity v Českých Budějovicích**. V rozhovoru s koordinátorkami střediska, Mgr. Věrou Michalicovou a Lucií Prokopovou, DiS představíme činnost této organizace. Ke slovu se dostanou také dobrovolníci, kteří se s námi podělí o své dojmy z vlastní činnosti.

* Kde není tajemství víry, tam je víra velkým tajemstvím. Superintendent Evangelické církve metodistické, Josef Červeňák, je přesvědčený, že křesťané se začali dělit proto, že chtěli pochopit nepochopitelné. O svých zkušenostech v ekumenickém hnutí, ale také o sobě pohovoří v rámci relace **Křesťan a svět**. Pořad zařazujeme v neděli 31. 1. od 17 hod.

* První únorový **Barvínek** s datem vysílání 2. 2. nese název „Etiopie, domov můj“. Kamarád Bekele, který pochází z daleké Etiopie, žije už téměř dvacet let v Brně. Prozradí nám, jaká je jeho domovina, a co se mu u nás líbí natolik, že se rozhodl zůstat v srdci Evropy. 9. 2., to je těsně před olympijskými hrami ve Vancouveru, nabídneme rozhovor s panem Jiřím Schöpe ze Svratky, významnou postavou českého rychlobruslení. Jeho rukama prošla i naše největší olympijská naděje, Martina Sáblíková. Relaci zachytíte pravidelně v úterý od 16.00 hodin a v sobotní repríze od 9.30 hodin.

* Každé úterý v 9.30 hod. naladíte **Kafemlýnek**, pořad určený nejen maminkám na mateřské dovolené. 2. 2. si představíme Nadaci Veronica. 9. 2. pohovoříme o tom, jaké to je když je pro člověka práce zároveň koníčkem.

* Každý všední den v 19.15 hod. jste zváni k poslechu hudebního pořadu **Jak se vám líbí**. Jeho autorem je redaktor Milan Tesař, který se v loňském roce stal generálním sekretářem Konference křesťanských rádií. Seznámí vás se zajímavými představiteli české i světové hudební scény a s jejich nejnovější tvorbou. Tak například v pátek 22.

1. zachytíte rozhovor se zpěvačkou Idou Kellarovou o jejím albu Aven bachtale! Ve čtvrtek 4. 2. uslyšíte brněnské elektronické trio Midi Lidi a v úterý 9. 2. se představí skupina Tajné slunce.

* V pravidelném pátečním čase v 16 hod. nabízíme reakce na aktuální témata, rozhovory a debaty u kulatého stolu víry v rubrice **Všimli jsme si**. 5. 2. se dozvíte, jak se modlí premonstráti. Hosty dalšího dílu věnovaného modlitbě budou premonstrátské bratři: Bernard Slaboch, Ambrož Šámal a Gorazd Krušina. V povídání s nimi si přiblížíme osobnosti svatého Augustina a svatého Norberta, kteří přímo ovlivnili premonstrátskou spiritualitu. Zmíníme se také o chórovém způsobu modlitby nebo o liturgickém a asketickém životě premonstrátského řádu.

* Vždy v pondělí ve 23 hod. očekáváme vaše telefonáty na takzvané **Noční lince**. Smyslem této relace je zastavit se ve všednodenním běhu života, nabídnout zamyšlení a úvahy, společně sdílet osobní radosti i starosti, poradit v řešení mezních situací... Linky bývají někdy tématicky zaměřené, jindy je posluchačům ponechán volný prostor. 1. 2. vám bude k dispozici reverend Jaroslav Krátka, 8. 2. bude připraven vás vyslechnout moderátor a současně herec, Igor Dostálek.

* Do světa klasické hudby nás zavede **Vstupenka na operu/operetu**. V měsíci únoru se budeme po tři večery věnovat opeře Vanda z pera Antonína Dvořáka. Toto dílo vzniklo - podobně jako Smetanova Libuše - na mýtický námět. Dvořák se v něm přihlásil ke svému slovanství a k sympatii vůči polskému národu. 6. 2. zazní první dějství. 13. 2. se zaposloucháme do druhého dějství opery a 20. 2. se dočkáme jejího závěru. Ve zbývajícím čase doplníme Vandu několika melodiemi z Dvořákovy Rusalky. Pořad zachytíte každou sobotu ve 21.20 hodin. -kb-

KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ nabízí

Karmelitánský kalendář 2010 (čteci)

sestavil Aleš Palán
Pestré čtení pro chvíle oddechu i zamyšlení. Exkluzivní rozhovor poskytl: Anselm Grün, Marie Svatošová, Monika Elšíková, František Lízna, Martin Petiška, Oldřich Selucký a další. Výtvarný doprovod Markéta Laštůvková. Karmelitánský kalendář vychází ve spolupráci s Charitou ČR.

Brož., 160 s., 69 Kč

Křest

Anselm Grün

V pojednání o svátosti křtu čtenáři najdou všechny podstatné informace křestní liturgie a symbolech spojených s touto svátostí. Kniha je určena rodičům a kmotrům křtěných dětí, ale i dospělým katechumenům. Uvítají ji však všichni, kdo chtějí hlouběji poznat tuto základní křesťanskou svátost.

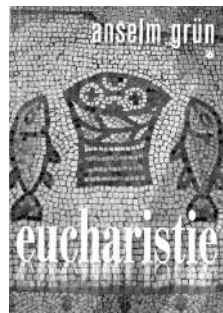

Brož., 71 s., 85 Kč

Eucharistie

Anselm Grün

Svátost Eucharistie je nejčastěji slavená svátost – mše svatá. Při slavení eucharistie prožíváme vlastní jádro naší víry. Avšak to také znamená, že všechny problémy naší víry a naše potíže se tak odstraní. Jde mnohem více o to, jak svou víru vyjadřujeme a o to, aby se dostala k dnešním lidem.

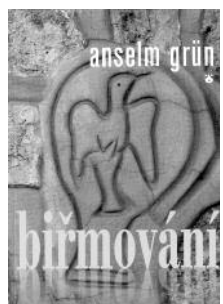

Brož., 75 s., 85 Kč

Břimování

Anselm Grün

Svátost břimování je nejvíce ze všech svátostí spojena s nerozuměním a nezájmem. Ve své podstatě je tak jako křest iniciační svátostí. To, co je při křtu započato, břimování dovršuje. Je uvedením do křesťanské dospělosti.

Brož., 58 s., 85 Kč

Kardinál František Tomášek

František Tomášek se narodil 30. června 1899 ve Studénce jako druhý nejstarší syn učitele a varhaníka Františka Tomáška a jeho manželky Zdenky. Měl pět sourozenců - tři bratry a dvě sestry. Otec mu zemřel, když bylo Františkovi šest let.

Po dokončení obecné školy navštěvoval „Slovanské gymnázium“ v Olomouci, kde odmaturoval v roce 1918. Poté byl povolán do armády, ale dříve než byl vyslán na frontu, onemocněl tuberkulózou a byl propuštěn jako invalida. Tím se mu otevřela cesta ke vstupu do kněžského semináře v Olomouci, kde byl 5. července 1922 vysvěcen na kněze arcibiskupem Antonínem Cyrilem Stojanem.

Počátky jeho kněžského působení byly na Olomoucku, kde působil v letech 1927-1934 jako katecheta. Od roku 1934 se stal asistentem na Cyrilometodějské fakultě v Olomouci a v době války, tedy 1940-1945, zastával místo učitele na Arcidiecézním bohosloveckém učilišti v Olomouci a současně i místo inspektora vyučování náboženství v okresech olomoucké arcidiecéze. Po válce se opět vrátil na bohosloveckou fakultu v Olomouci, kde se habilitoval, v roce 1946 se stal docentem a následujícího roku profesorem katechetiky a pedagogiky.

Dne 14. října 1949 jej olomoucký arcibiskup Josef Matocha - v důsledku politických změn - tajně vysvětil na biskupa, ale již 23. července 1951 byl Tomášek internován a následující téměř tři roky strávil v premonstrátském klášteře v Želivi. Státní souhlas k „vykonávání duchovenské činnosti“ jako administrátor farnosti v Moravské Huzové dostal v roce 1954.

Jako jedinému z českých biskupů mu bylo dovoleno tehdejšími státními úřady účastnit se II. vatikánského koncilu a tak byl snad i jediným, který - ač váženým koncilním otcem - ve své vlasti působil jen jako prostý farář. Skutečností zůstává, že nepřicházel na koncil jako brilantní teolog světového významu, ale jako výrazně praktický člověk, kterého zajímaly praktické dopady na tehdejší život. Zúčastnil se všech čtyř zasedání koncilu a pronesl celkem pět příspěvků, z nichž jeden byl obzvláště pozoruhodný. V projevu o ekumenismu 2. prosince 1963 navrhl svolání zvláštního koncilu, který by se zabýval jen sblížením s pravoslavnými církvemi. Podobně však i jeho projevy týkající se podpory rodinného života, sklídily velký úspěch.

Biskup Tomášek si koncilu velmi cenil, jak je patrné z jeho poznámek „*Druhý vatikánský koncil je ve svém čtvrtém a posledním pracovním období. Jeho úkol je nemalý: má obnovit náboženský život a sblížit křesťany všech vyznání na cestě ke sjednocení a má ukázat lidem celého světa cestu k poznání pravdy, k pravému bratrství, k vzájemné pomoci.*“ Koncil chápal jako jedinečnou manifestaci životnosti církve a zároveň jako úkol, který je potřeba naplnit. Svůj pozitivní postoj vůči koncilu nikdy nezměnil. Při příležitosti dvacátého výročí zahájení koncilu napsal: „*Můžeme však říci... a to bez nadsázky, že Druhý vatikánský koncil je největší událostí v životě církve v tomto století... Byly to nové Letnice! Ano, letnice našeho dvacátého století!*“

Ještě před ukončením koncilu - v březnu 1965 - byl biskup Tomášek po složitých jednáních mezi Vatikánem a ČSSR jmenován apoštolským administrátorem pražské arcidiecéze, jejíž ordinář - arcibiskup Josef kardinál Beran byl po dlouholeté nezákonné internaci přinucen k odchodu do exilu v Římě. Kvůli svým postojům však zůstal biskup Tomášek „jen“ apoštolským administrátorem arcidiecéze a to až do roku 1977.

V době „Pražského jara ‘68“ vydal prohlášení, ve kterém výslovně upozornil na pronásledování církve v předchozím období komunismu a vyjádřil naději, že toto období končí. Zároveň vynesl požada-

vek, aby bylo v zemi obnoveno svobodné působení církve. V té době také vystoupil proti „Mírovému hnutí katolického duchovenstva“, stal se členem „Společnosti pro lidská práva a spoluzakládal hnutí „Dílo koncilové obnovy“. Po srpnové invazi vydal prohlášení, v němž vyzýval obyvatelstvo ke klidu a rozvážnosti.

Během následujícího období normalizace se stále častěji a ostřeji vyslovoval proti režimu i jeho konkrétním krokům a stával se jednou z vůdčích osobností protikomunistického odporu. Tento jeho postoj se ještě více upevňoval zvláště poté, co bylo zveřejněno 27. května 1977 jeho jmenování kardinálem (přičemž jmenován byl rok předtím „in pectore“) a 30. prosince téhož roku, arcibiskupem pražským.

V březnu 1982 došlo k vyhrčenému střetu s komunistickou vládou, když kardinál rázně vystoupil na obhajobu dokumentu *Quidam episcopi*, kterým vatikánská „Kongregace pro klérus“ zakázala kněžské hnutí „*Pacem in terris*“.

Nezapomenutelnou manifestací byly oslavy 1100. výročí úmrtí sv. Metoděje a následná pouť na Velehradě v červnu 1985. V roce 1987 vydal oběžník, kterým oznámil zahájení programu „Desetiletí duchovní obnovy“ a současně se postavil za petici Augustina Navrátila, která požadovala obnovení demokratických a náboženských svobod. Svatořečení Anežky České v Římě, jak rád připomínal, bylo pro něj nejkrásnějším okamžikem života. Po návratu do Prahy a děkovné mši v katedrále sv. Víta, podpořil revoluci a demokratické změny v Československu. Jen několik měsíců poté se splnil i jeho sen, když přivítal a doprovázel papeže Jana Pavla II. na jeho první návštěvě svobodného Československa.

V březnu 1991 přijal papež žádost arcibiskupa Tomáška o zproštění z úřadu a jmenoval nástupce. Následujícího roku se kardinálův zdravotní stav postupně zhoršoval a zemřel 4. srpna 1992 v Praze. Za účasti několika kardinálů, mnoha biskupů, kněží a laiků byl pohřben v arcibiskupské hrobce svatovítské katedrály.

Zdeněk Mareš

Raniero Cantalamessa: Jaká jednota?

Když chce jít někdo na pouť, potřebuje nejprve znát cíl svého putování. Když chci hodit šipkou, potřebuji nejdříve vědět, na který terč mířit. Také my chceme podniknout určitou pouť, totiž pouť k jednotě, a proto potřebujeme nejprve vědět, o jakou jednotu usilujeme. (...)

Mezi křesťany existuje více úrovní jednoty. Existuje jednota v učení, tedy jednota, o kterou usiluje oficiální ekumenismus prostřednictvím kolokvií a setkání na různých úrovních mezi církvemi. Tento vrcholový ekumenismus ale nestačí. Musí jej doprovázet to, čemu Pavel VI. říkal základní ekumenismus. Mezi skutečnou vodou na pití a mytí a chemickou značkou vody, H₂O, existuje pořádný rozdíl. Nějak podobně je to také s jednotou: existuje jednota, která je pouhou formulí, a jednota, živá skutečnost. (...)

Nyní již vidíme, co je cílem naší pouti. Je třeba,

abychom se vydali na cestu. Naše pouť bude poutí k Letnicím. Učiníme na ní pět kroků, tolik je totiž perikop, které tvoří druhou kapitolu Skutků. Nejdůležitější bude pozorně poslouchat. Slova těchto úryvků známe, ale teď je potřeba naslouchat jim jinak. Zatímco je čteme, Duch svatý mystickým způsobem obnovuje svůj příchod. Děje se tak podobně jako při Eucharistii. Církev si při mši svaté v okamžiku proměnění připomíná to, co Ježíš udělal během poslední večeře a divem je, že během slov, která vyprávějí o této události, se tato skutečnost odehrává znovu: chléb se stává Kristovým tělem a víno jeho krví. Příběh o Letnicích má obdobnou moc, i když nikoliv svátostnou, jako Eucharistie. To, o čem se mluví, se opravdu uskutečňuje: Duch svatý tajemným způsobem přichází znovu, zase je přítomný. Nejde o běžný příběh, ale o něco víc: událost.